Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XIII Nr. 3412
—
4 pagini
20 bani
—
Duminică
25 septembrie 1955

Lupta consecventă a Uniunii Sovietice pentru cauza păcii

Deschiderea celei de a 10-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. a fost marcată printr-un important discurs rostit de V. M. Molotov, șeful delegației U.R.S.S. In ampla sa cuvîntare, ministrul Afacerilor Externe al Uniunii Sovietice a făcut o analiză amănunțită a particularităților situației internaționale contemporane și a prezentat o serie de importante propuneri în vederea continuei ei îmbunătățiri. De asemenea, scrisoarea adresată de N. A. Bulganin președintelui S.U.A. în problema dezarmării oglindește dorința Uniunii Sovietice de a netezi drumul spre noi realizări în sensul destinderii internaționale.

V. M. Molotov a subliniat încă din capul locului ca un lucru de cea mai mare însemnătate că evenimentele din ultimul timp au arătat că în situația internațională s-au produs schimbări care contribuie la micșorarea încordării în relațiile dintre state. In această ordine de idei se impune a fi menționată în primul rînd conferința cvadripartită de la Geneva, care a constituit, fără îndoială, cel mai important eveniment internațional din ultimul timp. Popoarele au apreciat cum se cuvine conferința și rezultatele dobîndite văzînd în ele consecința firească a întăririi considerabile a forțelor păcii și progresului.

O seamă întreagă de schimbări importante au avut loc în întreaga lume după terminarea celui de al doilea război mondial. Pe scena istoriei a apărut marea Republică Populară Chineză, poporul indian și-a cucerit independența, alte noi state au început să-și spună cuvîntul în viața internațională. Un număr de popoare din Asia și Africa au pornit în ultimii ani pe calea luptei pentru dobîndirea independenței lor naționale. In acest sens, Organizației Națiunilor Unite îi revine o mare răspundere. Ea trebuie să acorde tot sprijinul ei popoarelor care luptă pentru drepturile lor, să ia măsurile care se impun pentru a împiedica amestecul unor state în afacerile interne ale altora. „In ceea ce o privește — a subliniat V. M. Molotov în discursul său — Uniunea Sovietică a fost și va rămîne o luptătoare consecventă pentru cauza păcii și progresului. Popoarele care apără independența lor națională, libertatea lor, interesele păcii între popoare, vor găsi întotdeauna la Uniunea Sovietică sprijin deplin și simpatie activă".

Este limpede pentru oricine că perspectivele îmbucurătoare care au început să apară în domeniul relațiilor internaționale nu însemnează că toate greutățile au fost înlăturate din calea întăririi păcii și securității colective. Dimpotrivă, o serie întreagă de probleme își așteaptă rezolvarea.

Una dintre aceste probleme este aceea a cursei înarmărilor. Pe bună dreptate a arătat V. M. Molotov că „In actualele condiții încetarea cursei înarmărilor trebuie recunoscută ca sarcină fundamentală". Uniunea Sovietică a făcut numeroase și succesive propuneri pentru rezolvarea ei. Principalul lucru al propunerilor sovietice din 10 mai a.c. îl constituie principiile fundamentale care ar putea deveni o bază pentru încheierea unei convenții internaționale cu privire la reducerea armamentelor și interzicerea armelor atomice. In propunerile sovietice se acordă un loc însemnat problemei bazelor militare străine pe teritoriile altor țări și se arată necesitatea lichidării lor. După cum se știe, Uniunea Sovietică a și procedat de altfel în conformitate cu principiile pe care le-a enunțat și și-a lichidat cele două baze militare pe care le deținea în străinătate (Port-Arthur, în R. P. Chineză și Porkkala-Udd în Finlanda) și își va reduce forțele armate cu 640.000 de oameni pînă la sfîrșitul anului. In lumina acestor fapte apare limpede că dacă și alte țări ar adopta hotărîri similare s-ar face serioși pași înainte pe drumul încetării cursei înarmărilor și a încetării „războiului rece".

Ocupîndu-se de chestiunea creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, V. M. Molotov a arătat încă odată că realizarea unui acord în acest sens ar schimba în mod radical situația din Europa și ar contribui la crearea unor condiții mai favorabile pentru reglementarea problemei germane. In această problemă Uniunea Sovietică a inițiat, în ultima vreme, o serie de acțiuni care vor contribui la îmbunătățirea relațiilor între state și la întărirea păcii în Europa. Este vorba de acordul privind stabilirea de relații diplomatice între U.R.S.S. și R. F. Germană precum și de acordurile încheiate între Uniunea Sovietică și R. D. Germană.

In actualele condiții ale situației internaționale o mare răspundere în ceea ce privește slăbirea încordării revine, fără doar și poate, Organizației Națiunilor Unite. De aceea, o mare importanță o are chestiunea respectării principiilor înscrise în Carta O.N.U. Unele țări au ridicat problema revizuirii Cartei. In momentul de față nu unele lipsuri pe care le-ar avea această Cartă împiedică O.N.U. să-și exercite întreaga ei influență asupra situației internaționale ci, dimpotrivă, nerespectarea de către toate statele a principiilor ei fundamentale. De pildă, principiul universalității O.N.U. nu este respectat și se împiedică, prin tot felul de manevre, admiterea în organizație a unui număr de țări. Printre acestea se numără și țara noastră care este împiedicată de ani de zile să-și ocupe locul la care are dreptul în O.N.U. Poziția sovietică în această chestiune este cunoscută. V. M. Molotov a arătat încă odată că Uniunea Sovietică este gata să sprijine admiterea concomitentă în O.N.U. a celor 16 state care au înaintat cereri în această privință. Nu revizuirea Cartei se impune ci respectarea ei. Modificarea principiilor fundamentale ale Cartei nu ar ajuta cu nimic la însănătoșirea situației internaționale ci ar îngreuna lupta pentru micșorarea încordării între state.

In încheierea cuvîntării sale, V. M. Molotov a prezentat un proiect de rezoluție al delegației sovietice prin care Adunarea Generală a O.N.U. cheamă guvernele să continue eforturile în interesul întăririi păcii generale, pentru a obține îmbunătățirea continuă a relațiilor și întărirea încrederii între state.

Poporul nostru întîmpină cu satisfacție profunda analiză a situației internaționale făcută de către ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. Noi ne exprimăm speranța că propunerile făcute și proiectul de rezoluție prezentat de V. M. Molotov se vor bucura de sprijinul delegațiilor la cea de a 10-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

COMUNICAT

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne pornind de la faptul

— că au trecut 11 ani de la eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist și 10 ani de la terminarea celui de al doilea război mondial,

— că în acest interval de timp oamenii muncii din patria noastră au obținut mari succese în construirea economiei socialiste, dezvoltarea culturii și ridicarea nivelului de trai, iar Statul romîn democrat-popular s-a consolidat și este puternic sprijinit de poporul romîn și minoritățile naționale,

A hotărît să propună Prezidiului Marii Adunări Naționale:

să acorde grațieri celor ce au săvîrșit crime de război, împotriva păcii și umanității precum și amnistieri și grațieri de pedepse pentru infracțiuni contra Statului.

In dorința de a contribui la îmbunătățirea relațiilor internaționale, guvernul Republicii Populare Romîne a mai propus de asemenea să se acorde și grațierea cetățenilor străini care au săvîrșit infracțiuni contra Statului romîn.

DECRET
pentru grațierea unor pedepse și amnistierea unor infracțiuni

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne decretează:

Art. 1. — Se grațiază în întregime cei condamnați la pedepse privative de libertate pînă la zece ani, pentru săvîrșirea de crime de război, împotriva păcii și umanității, prevăzute de legea Nr. 312/1945, legea Nr. 291/1947 și legea Nr. 207/1948.

Cei condamnați la pedepse mai mari de zece ani, se grațiază în întregime dacă au participat la războiul antihitlerist în zona de operație.

De asemenea se grațiază în întregime cei condamnați la pedepse mai mari de zece ani dacă nu au săvîrșit din proprie inițiativă omoruri.

Art. 2. — Celor condamnați pentru infracțiunile prevăzute de art. 1 al. I, la pedepse mai mari de zece ani, li se reduc pedepsele la jumătate.

Art. 3. — Cei care au fost membri ai guvernelor fasciste în perioada de la 6 septembrie 1940—23 August 1944 nu beneficiază de prevederile art. 1 și 2 din prezentul decret.

Art. 4. — Se grațiază în întregime cei condamnați la pedepse privative de libertate pînă la cinci ani pentru infracțiunile contra Statului, prevăzute de art. 184—235 inclusiv c.p.; art. 258—262 inclusiv c.p.; art. 320—326 inclusiv c.p. și art. 330—331 c.p.

In cauzele în curs de judecată privitoare la infracțiunile prevăzute în aliniatul precedent săvîrșite pînă la data prezentului decret, instanțele vor dispune neexecutarea sentinței în cazul cînd vor aplica pedepse pînă la cinci ani privațiune de libertate.

Art. 5. — Se grațiază în întregime indiferent de durata pedepsei cei care săvîrșind infracțiunile prevăzute la art. 4 erau la data comiterii faptelor cetățeni străini.

Art. 6. — Se amnistiază infracțiunile prevăzute de art. 197 c.p.; art. 267—268 inclusiv c.p.; art. 315—319 inclusiv c.p.; art. 327 c.p.; art. 327 bis c.p.; art. 328—329 c.p.; art. 332 c.p.; art. 335—336 c.p. și cele prevăzute de decretul Nr. 163/1950, de decretul Nr. 205/1954 și de decretele Nr. 284/1947 și Nr. 285/1947.

Art. 7. — Favorizatorii, tăinuitorii, precum și toți ceilalți participanți beneficiază de prevederile prezentului decret în aceeași măsură ca și autorii.

Art. 8. — In aplicarea prezentului Decret pedeapsa muncă silnică pe viață va fi socotită două zeci și cinci de ani.

Art. 9. — Se abrogă legea Nr. 291/1947 complectată prin decretul Nr. 207/1948 cu modificările ulterioare.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale
PETRU GROZA

pt. Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale
GH. VIDRAȘCU

București.
Nr. 421

Din orașele și satele patriei

Instituirea „Steagului roșu" de unitate fruntașă la colectarea și recepționarea produselor agricole

In ultimii ani, aparatul de colectare și recepționare și-a îmbunătățit simțitor activitatea, și-a îmbogățit experiența și metodele de muncă.

In vederea mobilizării și stimulării lucrătorilor din aparatul de colectare și recepționare pentru obținerea unor rezultate din ce în ce mai bune, Comitetul Central al Sindicatului lucrătorilor din finanțe — sfaturi populare și Ministerul Colectărilor, instituie „Steagul roșu" de unitate fruntașe la colectarea și recepționarea produselor agricole. Acest steag va fi decernat semestrial începînd cu a doua jumătate a acestui an, raionului fruntaș la colectare și centrului regional de recepționare care vor îndeplini în întregime și la timp sarcinile de plan, vor aplica instrucțiunile și legile de colectare și recepționare, vor respecta legalitatea populară, gospodărind atent și fără pierderi fondul centralizat al statului.

(Agerpres)

A început recoltarea bumbacului

CRAIOVA. — In raionul Corabia s-a început zilele trecute recoltarea primelor capsule de bumbac ajunse la maturitate. Cei dintîi care au pornit la recoltarea bumbacului au fost țăranii muncitori din comunele Tia Mare, Brastăvățu, Orlea și Vadastrița. In două zile, țăranii muncitori din Brastăvățu, au recoltat 4 tone de bumbac. Țăranul muncitor Marin Cojocaru, care a aplicat 5 prașile, a executat ciupitul și cirnitul bumbacului la timp și a administrat pe terenul său o însemnată cantitate de îngrășăminte naturale și chimice, a cules pînă în prezent de pe 1 ha. peste 1.000 kg. de bumbac de calitatea I.

11.300 kg. porumb la hectar

GAEȘTI. — Porumbul țăranului muncitor Vasile Pîrvu, fruntaș al recoltelor bogate din comuna Costești-Vale, raionul Găești, a ajuns la maturitate mai înainte ca al celorlalți țărani muncitori din comună. In ziua de 22 septembrie, Vasile Pîrvu a început să-și culeagă recolta de porumb.

De pe suprafața de 1,25 ha, el a obținut o producție de peste 14.300 kg de porumb știuleți ceea ce înseamnă o producție de peste 11.300 kg de porumb știuleți la hectar. Astfel Vasile Pîrvu și-a depășit angajamentul luat în primăvară de a obține anul acesta o producție de 10 000 kg de porumb știuleți la hectar.

Producția de porumb realizată de el nu se datorește faptului că el ar avea pămînt mai bun ca al celorlalți țărani muncitori din comună, ci faptului că Vasile Pîrvu știe să-și lucreze pămîntul, să aplice întocmai regulile agrotehnice. Terenul l-a pregătit încă din toamnă, l-a ogorît adînc, l-a îngrășat cu peste 100 care gunoi de grajd. In primăvară, Vasile Pîrvu a semănat porumbul atunci cînd tehnicianul agricol din comună a arătat țăranilor muncitori că temperatura solului este prielnică pentru semănatul porumbului.

Astfel, Vasile Pîrvu a fost primul din comună care și-a semănat porumbul în cuiburi așezate în pătrat. In timpul vegetației el a executat 3 prașile, a făcut de două ori copilitul porumbului și polenizarea artificială suplimentară.

(Agerpres)

Se intensifică ritmul însămînțărilor

GALAȚI. — In ultimele zile, în regiunea Galați, viteza zilnică la însămînțarea culturilor de toamnă a crescut mult datorită folosirii din plin a capacității de lucru a mașinilor și uneltelor agricole.

Pînă în seara zilei de 22 septembrie, în regiunea Galați s-au însămînțat 47.846 ha., dintre care 41.000 ha. cu grîu.

In șase gospodării agricole colective din regiune, printre care „I. C. Frimu" din satul Făurei și „Aurel Șetu" din comuna Balta Albă, raionul Filimon Sîrbu, precum și în nouă întovărășiri agricole, însămînțările de toamnă s-au terminat.

(Agerpres)

Pentru îngrijirea pădurilor

Intre 16 și 21 septembrie, în raza ocoalelor silvice Bolintinul, regiunea București și Azuga, regiunea Ploești, a avut loc o consfătuire cu privire la îngrijirea pădurilor. La consfătuire au participat reprezentanți ai Ministerului Agriculturii și Silviculturii, ai colectivului forestier din cadrul Academiei R. P. R., cercetători din cadrul Institutului de cercetări silvice și Institutului de studii și proiectări silvice, cadre didactice din învățămîntul superior și mediu, ingineri silvici, tehnicieni și maiștri din cadrul Direcțiilor regionale silvice și ocoalelor silvice din întreaga țară.

Referatele și discuțiile din cadrul consfătuirii au contribuit la clarificarea problemelor teoretice și practice în legătură cu munca ce trebuie să se desfășoare în anii viitori pentru buna îngrijire a pădurilor țării noastre.

Deschiderea „Săptămînii filmului britanic"

Simbătă seara a avut loc în sala cinematografului Patria din Capitală spectacolul de gală cu prilejul deschiderii „Săptămînii filmului britanic", organizată de Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

Cuvîntul de deschidere a festivității a fost rostit de N. Minei, director în Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

A vorbit apoi regizorul Jean Georgescu, laureat al Premiului de Stat.

„Săptămîna filmului britanic — a spus vorbitorul — va prezenta publicului nostru cîteva din cele mai reușite producții din ultimii ani ale studiourilor din Anglia. Noi, cei care lucrăm în domeniul cinematografiei, vom putea pe această cale să apreciem progresele realizate de către colegii noștri din Marea Britanie. Aceasta va fi o bine venită completare la schimbul de experiență pe care l-a avut delegația noastră la recentul Festival al filmului de la Edinburg.

Săptămîna filmului britanic organizată de Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea va contribui la o mai bună cunoaștere a valorilor culturale ale Marii Britanii, la o apropiere mai mare între poporul nostru și cel englez pe drumul prieteniei și al păcii".

A fost prezentat apoi filmul „Bancnota de 1.000.000 de lire sterline".

(Agerpres)

„OCHIUL ATOMIC" IN ACȚIUNE

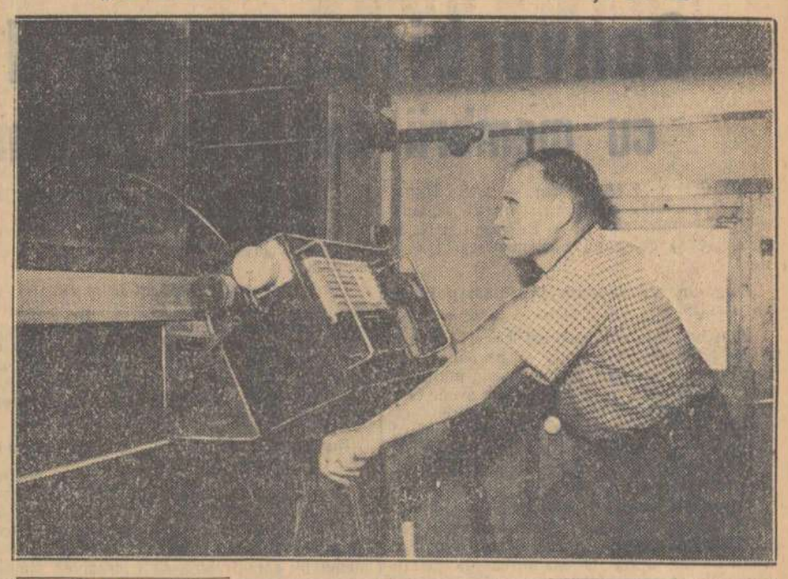

Zilele trecute o știre venită din regiunea Ploești vestea întregii țări că în industria noastră petroliferă a înce put să fie folosită energia atomică. După primele experimentări făcute cu ajutorul instalațiilor sovietice de carotaj radioactiv în schelele Moreni, Boldești, Cimpina și Urlați, noua instalație și-a făcut apariția și în bazinul petrolifer din Moldova. „Ochiul atomic", cum numesc petroliștii electroda care se introduce în gaura sondei, a dovedit și aci marile avantaje ale folosirii carotajului radioactiv în determinarea cu precizie a straturilor petrolifere.

In clișeu: In auto-granic operatorul Ispas Minescu manevrează electroda radioactivă în sondă.

Foto: AGERPRES

„Să ridicăm activitatea schimbului de noapte la nivelul schimbului de zi!"

Alte două brigăzi de petroliști și-au însușit noua inițiativă

BACĂU (de la corespondentul nostru). — Brigada de sondori condusă de Jenică Botezatu de la sonda 1109 Moinești obține realizări importante prin aplicarea inițiativei de ridicare a activității schimbului de noapte la nivelul schimbului de zi.

Schimbul din noaptea de 20 septembrie, de pildă, a redus timpul de foraj pe metru săpat cu 4,50 la sută față de schimbul imediat următor.

Brigada sondei 1107 condusă de Petre Chirnoagă, a obținut de asemenea rezultate însemnate. Schimbul I a săpat în noaptea de 22 septembrie un metru în 25 de minute, întrecînd schimbul următor care a executat aceeași operație în 30 de minute.

Realizările obținute de brigăzile sondelor 1109 și 1107, larg popularizate de conducerea oficiului turbobur și de organele sindicale au determinat brigada condusă de Leon Petrescu și pe cea condusă de Alexandru Spătaru să îmbrățișeze și ele inițiativa de ridicare a nivelului schimbului de noapte la nivelul schimbului de zi.

Steagul a rămas la schela Pitești

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). — Cu cîteva luni în urmă, colectivul de muncă al schelei Pitești primea pentru munca depusă în ultimul semestru al anului trecut Steagul roșu de producție al Ministerului Industriei Petrolului și al Comitetului Central al Sindicatului muncitorilor din industria de petrol, chimie și gaz metan.

De atunci, organizîndu-și tot mai bine munca, petroliștii de aici au obținut succese de seamă. Numai în primul semestru al anului 1955 au depășit cu 7 la sută ceea ce se prevăzuse în plan. Totodată, productivitatea muncii a crescut cu 10,5 la sută. Petroliștii au dus o luptă hotărîtă împotriva risipei, pentru folosirea și valorificarea rezervelor interne ale schelei, ceea ce a determinat o scădere a prețului de cost cu 12 procente la fiecare tonă de țiței extras.

Pentru toate aceste rezultate Ministerul Industriei Petrolului și Comitetul Central al Sindicatului muncitorilor din industria de petrol, chimie și gaz metan au hotărît să le acorde steagul de fruntaș pe țară pentru a doua oară. Petroliștii schelei, exprimîndu-și bucuria pentru cinstirea muncii lor s-au angajat să îndeplinească planul anual de extracție la data de 10 noiembrie și să realizeze acumulări în valoare de 6.456.000 lei.

Succesele tuneliștilor de la Bicaz

BICAZ. — Minerii din brigada condusă de Gavrilă Pașca, de la șantierul tunel-intrare al hidrocentralei „V. I. Lenin"-Bicaz au sărbătorit în după amiaza zilei de 24 septembrie, un important succes în muncă: îndeplinirea sarcinilor ce le revin pe acest an. Ei au ajuns cu lucrările de înaintare în munte la jumătatea tunelului de aducțiune.

Acest succes a fost posibil datorită aplicării metodei graficului ciclic. In ultimele 6 luni, brigada condusă de Gavrilă Pașca a realizat o viteză medie zilnică la înaintare de 4 metri, față de aproape 3 metri cît realiza înainte. Minerii de la tunel-intrare s-au angajat să sporească ritmul lucrărilor de înaintare ajutînd pe minerii de la celălalt capăt al tunelului pentru grăbirea străpungerii tunelului.

(Agerpres)

Turnarea pieselor sub presiune

La uzina de utilaj petrolifer „Poiana"-Cimpina a fost introdus de curînd un nou procedeu tehnologic: turnarea pieselor sub presiune. Procedeul a fost adoptat la propunerea maistrului Ioan D. Ilie. Intr-o formă metalică cu miez metalic, construită la dimensiunile stricte ale piesei, se toarnă aliajul de aluminiu, care, după ce a ajuns în stare plastică, este presat în formă cu ajutorul unei prese obișnuite cu șurub. In acest fel, forma se umple complet și se realizează o turnare compactă, ceea ce face ca golurile de aer interioare să fie eliminate cu desăvîrșire.

Aplicarea procedeului de turnare sub presiune a permis uzinei să-și asigure prin mijloace proprii necesarul de pistoane de aluminiu pentru motoarele termice de foraj, rezolvînd astfel una din principalele greutăți la îndeplinirea planului de producție. Pistoanele turnate sub presiune s-au dovedit a avea în timpul funcționării o rezistență deosebit de mare.

Această metodă, care poate fi aplicată cu succes și la turnarea altor piese, constituie totodată o importantă rezervă de reducere a prețului de cost. Spre deosebire de metodele obișnuite de turnare, la turnarea sub presiune nu mai este nevoie de maselotă.

(Agerpres).

★ ★ ★

ÎNTR-O SINGURĂ NOAPTE

Toate cele povestite mai jos s-au petrecut într-o noapte în Cosmești, o comună risipită pe cîmpia udată de apele Glavaciocului.

Era o noapte liniștită, cu cer spuzit de stele, iar cornul lunii noi, îndreptat spre pămînt, îi făcuse pe oameni să spună de cu seară că vremea trage a ploaie. Era o noapte liniștită, în care țîrîitul greierilor și foșnetul frunzelor, aproape uscate, de porumb era însoțit de cîte o pală de vînt rece — vestitoare a toamnei apropiate. Intunericul și liniștea deplină ce se lăsaseră peste sat te-ar fi putut face să crezi că, pentru cîteva ceasuri măcar, vremea se oprise în loc să se odihnească și ea.

Dar sînt oare toate atît de liniștite precum par? In tihna aceasta deplină se poate desluși oare statul în loc al vremii?

Să ne apropiem tiptil de căsuța care-l găzduește în noaptea aceasta pe inginerul cadastral al raionului. Din geanta lui cam ponosită, de lîngă lanțul cu fișele metalice cu care, de 35 de ani de cînd își face meseria, măsoară pămîntul, să scoatem încet carnetul lui de însemnări și să răsfoim ultimele file...

„19 iunie. Trebuie să plec la Cosmești. Au sosit de acolo 15 cereri pentru formarea unei întovărășiri. Este a doua în aceeași comună.

26 iunie. Treaba a mers iute. Perimetrul a fost fixat la Cîlnițe. In cîteva zile actele au fost întocmite. Azi are loc serbarea înființării. M-am întîlnit pe drum cu Constantin Lazăr. Era tare bucuros; mi-a zis:

— Acum să vedem care o ieși prima, întovărășirea noastră sau cea din Ciuperceni! Mă prind că-i luăm!

24 iulie. Iar trebuie să plec la Cosmești. In Ciuperceni (sat aparținător comunei n.a.) au mai sosit 16 cereri de înscriere în întovărășirea „23 August", cea înființată acum trei ani. Aproape că se dublează. De la 38 ha. sare la 61 ha.

3 august. E o bătaie de cap grozavă cu comasările astea. Cînd stai să te gîndești, un singur om are pămîntul îmbucătățit în cîte 3—4 părți. Ieri am alipit la trupul întovărășirii și pămîntul lui Ion N. Albu. Bate recordul. Cele 2,40 ha. pe care le are erau risipite în 10 locuri. 13 ari la Șosea, 38 la Țarină, 20 la Drumul Lacului, 25 la Trăsura, 19 la Obște, 50 la Lacul Bețivului, și tot așa înainte, încă 11 ari, încă 30, încă 20...

Dar acum e o plăcere să privești planul. Iată, ai încoace, spre Plopi, trupul pe care se va pune porumbul, și la Buturugi, tarlaua întinsă de grîu. Parcă o și vezi, largă, pînă în zare.

27 august. Mîine iar plec la Cosmești. E vorba să se înființeze o întovărășire nouă, tot în satul Ciuperceni. Asta ar fi a treia din comună.

28 august. Perimetrul e fixat pe Arman, lîngă pădurea Căldărari. Locul e bun. Oamenii au, cea mai mare parte din ei, locurile pe Arman. Restul, risipite pe la Lacul Fpei, Valea Sericului, Lacul Catina, Silișteanca, tot cîte 50 ari, cîte 30 de ari, cîte 60 de ari.

6 septembrie. Nici n-apuc să definitivez planul perimetrului că se mai înscriu vreo doi gospodari să intre în întovărășire.

— Păi bine, fraților, le spun, dece nu spuneați mai din timp?

Ei învîrt căciulile în mîini și ridică din umeri.

— Ne-am gîndit și noi, și muierile, că mai bine acu decît mai tîrziu!

15 septembrie. Azi a trebuit iar să modific planul. Au venit cu cereri de înscriere încă trei familii, a lui Marinică St. Ion, a lui Ion T. Mihai și a lui Necula Marin.

19 septembrie. Cea mai mare parte a oamenilor cu care s-a făcut schimb de terenuri au semnat actele de schimb. Au mai rămas trei-patru, care nici nu vor să se mute de pe Arman, nici să se înscrie în întovărășire.

Azi după amiază a fost o discuție între-gă. Nicolae Todirică își mușca mustața de supărare. Victoria Maria Pîrvu se văeta și întreba pe toată lumea dacă pămîntul întovărășirii ajunge și pînă la locul ei. Ghiță Olteanu se arăta neînduplecat. Andrei Dana, cel care și-a cerut dreptul lui de pămînt la tată-său ca să poată intra în întovărășire, a început să rîdă:

— Măi omule, tu ai să stai singur? Tu nu vezi că oriunde te-ai duce vine întovărășirea după tine? Tu nu vezi, dincoace, spre Plopi, se întinde locul întovărășiților cei vechi! Mai bine vino cu noi...

Olteanu era supărat foc. Dar la urmă, s-a tras lîngă tovarășul Titiliuc, activistul de partid de la raion și i-a spus:

— Dacă îmi lăsați 50 de ari afară, pe pămînt apropiat de perimetru, intru cu restul în întovărășire!

21 septembrie. La sfîrșitul săptămînii credem că inaugurăm cea de-a treia întovărășire din Cosmești. Pot să plec la raion.

22 septembrie. Am auzit că la Ciuperceni, pe locul Măgura, mai sînt 10 cetățeni care vor să înființeze o nouă întovărășire. Cred că e cazul să mă mut definitiv la Cosmești".

★

Aci se termină însemnările pe care zi cu zi le-ar fi putut face, consemnîndu-și chiar sumar activitatea, inginerul cadastral...

Acum să pornim încet prin satul adormit...

...Iată o fereastră luminată. In clădirea sfatului, la lumina lămpii de petrol, comitetul de inițiativă al celei de a treia întovărășiri din Ciuperceni ține ședință.

In afară de Constantin Constantinescu, care e mai în vîrstă, toți ceilalți sînt tineri, unii abia sosiți din armată.

Se hotărăște data inaugurării întovărășirii. Oamenii se grăbesc să termine cît mai iute cu formele ca să poată porni la însămînțat. Se discută și despre conducerea întovărășirii.

Bratu, președintele sfatului popular, spune:

— Pentru munca de secretar e nevoie de un om care să se priceapă la hîrtii, la socoteli.

Privește spre Ștefan Iliescu și zîmbește: Hei, Ștefane, mi se pare că tu te pricepi la munca asta. Te pomenești că tocmai pe tine te-or alege!

Ștefan clipește și se uită puțin fisticit la ceilalți din jur:

— Și secretar și orice am să fac, numai să văd odată întovărășirea noastră, și să pornim la semănat!

— Dar dacă Tudorică n-o să vrea să semneze actul de schimb? întreabă deodată moș Constantinescu. Dacă n-o să vrea?

Oamenii se uită o clipă descumpăniți unii la alții.

— Dar asta nu se poate. El e unul singur. Și noi vrem să facem întovărășirea! Avem să-l lămurim și n-are să ne stea în cale...

★

E noapte, și în liniștea în care s-ar părea că însăși vremea s-a oprit în loc să se odihnească, oamenii se frămîntă.

Aici, o mînă de oameni hotărăsc felul nou în care vor munci.

Dincolo, o femeie, Victoria Maria Pîrvu, cea care vroia să știe dacă pămîntul ei va intra în perimetrul întovărășirii, se întreabă: „Să fac și eu cerere. ...Dar dacă?... Mai bine fac, o să fim mai mulți laolaltă!..."

Tot în noaptea aceasta președinții celor două întovărășiri existente își fac planul însămînțărilor.

Dinspre ziuă, tractoarele se îndreaptă cu grabă spre locul pe care-l vor ara a doua zi.

Și sub bolta înaltă a cerului, pămîntul fărîmițat pînă nu de mult în zeci și sute de parcele, așteaptă fiarele plugurilor care vor trece peste haturile vechi să le desfacă, după voia oamenilor, pentru totdeauna.

EVA MOLHO

Convorbirea avută de N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov
cu membrii delegaţiei parlamentare japoneze care a vizitat Uniunea Sovietică

MOSCOVA 24 (Agerpres). — TASS transmite stenograma convorbirii din 21 septembrie 1955 dintre tov. N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov şi delegaţia parlamentară japoneză.

Bulganin. Vă salutăm şi sîntem gata să vă ascultăm.

Hruşciov. Sîntem bucuroşi că aţi venit. Acest lucru ne va permite să ne cunoaştem mai bine unii pe alţii, să cunoaştem mai bine intenţiile noastre şi ale dvs. Noi avem cele mai bune intenţii, urmărind stabilirea de relaţii de prietenie cu poporul japonez. Cred că este şi în interesul poporului japonez de a crea şi dezvolta relaţii de prietenie cu poporul sovietic.

Pe această cale există mari greutăţi. Este însă de presupus că acest contact de astăzi cu dvs. şi vizita dvs. în Uniunea Sovietică, vor ajuta la stabilirea de relaţii bune. Noi o să ascultăm ceea ce doriţi să spuneţi. Noi de asemenea vom expune considerentele asupra felului în care privim perspectivele viitoarelor relaţii dintre Uniunea Sovietică şi statul japonez.

Rugăm ca părerile să fie exprimate sincer.

Bulganin. Cine cere cuvîntul?

Kitamura (şeful delegaţiei). Permiteţi-mi să vă mulţumesc din toată inima pentru posibilitatea de a fi primiţi astăzi de dvs.

Noi am vizitat ţara dvs. animaţi de cea mai caldă dorinţă de a face tot posibilul pentru îmbunătăţirea relaţiilor, pentru stabilirea de relaţii de prietenie între ţările noastre. Şi noi sîntem de părere că relaţiile dintre ţările noastre sînt un factor important pentru pacea generală în lumea întreagă. Cu această speranţă am sosit în ţara dvs. şi vrem să realizăm ceva în această direcţie.

Cînd am plecat din Japonia, întregul nostru popor a participat intens la lupta pentru pace.

Cunoaştem bine rolul uriaş pe care l-a avut Uniunea Sovietică în opera de întărire a păcii şi în special rolul activ al premierului Bulganin la recenta întîlnire de la Geneva.

Ceea ce ne-a impresionat, în primul rînd, după sosirea noastră din mica Japonie, este imensitatea teritoriului Uniunii Sovietice. În al doilea rînd, ne-am convins de înflorirea pe care au atins-o aici ştiinţa, economia şi cultura.

Noi considerăm de asemenea foarte importantă pentru stabilirea de relaţii paşnice, prieteneşti, primirea caldă care ni s-a făcut aici în Uniunea Sovietică. Sîntem pătrunşi de dorinţa de a ne consacra toate eforturile întăririi cauzei păcii.

Trecînd la problemele concrete, ele sînt următoarele:

în primul rînd, problema teritorială, apoi problema economică, în speţă problema pescuitului, şi problema lărgirii comerţului, legate de aceasta, problemele legăturilor culturale. Există şi alte probleme. Sîntem de părere că la rezolvarea lor trebuie să privească cu un spirit larg, cu unanimitate şi să te străduieşti a le soluţiona într-o atmosferă de caldă prietenie.

Există de asemenea problema eliberării criminalilor de război. Aceasta este dorinţa fierbinte a maselor largi din Japonia. Şi noi rugăm pe dl. prim-ministru să manifeste generozitate în această problemă, a cărei rezolvare ar fi cel mai bun şi de neuitat dar pentru cei 38 de membri ai delegaţiei parlamentare japoneze care se află în ţara dvs.

Eri am avut prilejul fericit de a vizita lagărul de la Ivanovo pentru criminalii de război japonezi. Dacă ar fi cu putinţă, dorinţa noastră fierbinte este de a vizita şi lagărul de la Habarovsk. V-am ruga foarte mult să ne acordaţi o astfel de permisiune şi am fi recunoscători pentru ea.

În încheiere, permiteţi-mi să vă mulţumesc încăodată pentru întreaga grijă manifestată faţă de noi aici. Şi ultima problemă. Aţi avea ceva de obiectat dacă conţinutul convorbirii noastre de astăzi va fi publicat în presă?

Masaru Nomidzo. Permiteţi-mi să completez, întrucîtva acea parte din declaraţia lui Kitamura în care el s-a referit la problemele concrete şi să-mi exprim rugămintea de a asculta părerea atît a domnului Bulganin cît şi a domnului Hruşciov. Vreau să mă refer atît la probleme teritoriale, cît şi la problemele criminalilor de război, ale comerţului, pescuitului şi legăturilor culturale. Noi înţelegem bine că problema teritorială este extrem de complexă. Ea este legată de tratatul de la San Francisco, de rezolvarea problemei insulei Okinava.

Dar noi cunoaştem marile schimbări care s-au produs după conferinţa şefilor celor patru puteri la care au participat atît domnul Bulganin, cît şi domnul Hruşciov.

Poporul japonez a manifestat un foarte mare interes în legătură cu această problemă şi îşi pune mari speranţe în evoluţia ulterioară a evenimentelor. Noi am ruga ca în limita posibilităţilor, problema teritorială să fie rezolvată cu bunăvoinţă, pentru ca aceasta să contribuie la dezvoltarea forţelor păcii. În ceea ce priveşte problema criminalilor de război aş vrea în primul rînd să exprim recunoştinţă pentru faptul că a fost publicată o informaţie cu privire la găsirea a 365 de persoane, precum şi pentru faptul că au fost eliberaţi 36 de oameni, care s-au înapoiat recent. Rezolvarea problemei criminalilor de război — foşti prizonieri, ar răspunde dorinţei întregului popor japonez şi noi rugăm să se contribuie la rezolvarea acestei probleme, ceea ce ar favoriza stabilirea unor relaţii de prietenie.

Am auzit că în urma vizitării Uniunii Sovietice de către cancelarul Adenauer, problema criminalilor de război germani a căpătat o rezolvare pozitivă şi sperăm că aceeaşi cale poate fi urmată în rezolvarea problemei criminalilor de război japonezi.

În ceea ce priveşte comerţul, rugămintea noastră este ca el să se dezvolte pe baza unor condiţii reciproc favorabile, ca o primă măsură pentru normalizarea relaţiilor între cele două ţări.

În ceea ce priveşte problema pescuitului, relaţiile japono-chineze în această privinţă au fost deja rezolvate cu succes. Acum, ar fi cît se poate de dorit, ca şi în relaţiile japono-sovietice să se reglementeze toate problemele complexe în legătură cu pescuitul, în special problema pescuitului în apele nordice.

Sîntem de părere că ar fi posibil să se creeze un organ special pentru reglementarea acestei probleme, din care ar putea face parte o serie de membri ai delegaţiei parlamentare care este prezentă aci. Noi solicităm de asemenea sprijinul dvs. în dezvoltarea legăturilor culturale, inclusiv a legăturilor sportive, a legăturilor în domeniul artei, etc.

Bulganin. La întrebările puse va răspunde tov. Hruşciov.

Hruşciov. Aş vrea mai întîi să spun cum privim noi problema lichidării stării de război şi a stabilirii de relaţii diplomatice. Considerăm că aceasta este principala problemă pe care trebuie să o rezolve statele noastre, este punctul de plecare în relaţiile noastre. În primul rînd trebuie să vorbim despre lichidarea stării de război şi să dăm uitării foştele războaie şi conflicte care au existat între Uniunea Sovietică şi statul japonez. Este necesar să se creeze organe normale care să reprezinte Uniunea Sovietică în Japonia şi statul japonez în Uniunea Sovietică.

Aceasta ar crea o situaţie în care statele noastre ar putea avea legături şi duce tratative în toate problemele existente între ele prin canale diplomatice normale.

Acest lucru ni se pare atît de elementar, încît sîntem întrucîtva uimiţi de faptul că tratativele în această problemă pe care le duc la Londra reprezentanţii U.R.S.S. şi Japoniei, se tărăgănează atît de mult. Avem impresia că partea japoneză nu manifestă un interes deosebit pentru normalizarea relaţiilor dintre Uniunea Sovietică şi Japonia şi de aceea tergiversează în mod artificial tratativele.

Domnii Kitamura şi Nomidzo care au vorbit înaintea mea, au dat ca exemplu rezolvarea problemei criminalilor de război foşti prizonieri de război din armata germană şi au arătat că această problemă şi-a găsit o rezolvare pozitivă. Acest exemplu arată într-adevăr că problema criminalilor de război poate să fie rezolvată favorabil. Dar, întrucît aţi dat ca exemplu rezolvarea problemei privind germanii, aş vrea să vă atrag atenţia asupra următoarelor: tratativele cu domnul Adenauer au durat cinci zile şi în acest răstimp am căzut de acord asupra stabilirii de relaţii diplomatice între Uniunea Sovietică şi Republica Federală Germană, am căzut de acord asupra instituirii de ambasade în capitalele statelor respective şi ne-am dat cuvîntul în faţa domnului Adenauer că vom examina problema criminalilor de război.

În acelaşi timp, tratativele în aceleaşi probleme dintre Uniunea Sovietică şi Japonia durează de aproximativ patru luni şi nu merg mai departe de conversaţii plăcute. Reprezentanţii beau ceai, discută prieteneşte între ei, se conving unii pe ceilalţi că atît o parte cît şi cealaltă vrea pace, vrea să lichideze starea de război şi să stabilească relaţii diplomatice. Cred că patru luni este un termen cu totul suficient pentru a ajunge la o înţelegere. Este evident că tărăgănarea tratativelor se datoreşte faptului că partea japoneză nu este interesată în rezolvarea grabnică a acestei probleme.

Noi am avut relaţii destul de încordate, chiar foarte încordate cu guvernul Republicii Federale Germane. Tratativele cu reprezentanţii acestui guvern s-au desfăşurat şi ele într-o atmosferă destul de încordată, dar de ambele părţi a existat dorinţa de a ajunge la o normalizare a relaţiilor între Uniunea Sovietică şi Republica Federală Germană şi de aceea au fost obţinute rezultate pozitive.

După tratativele cu guvernul Republicii Federale Germane, noi am dus de asemenea tratative cu reprezentanţii Republicii Democrate Germane, a căror rezultate vă sînt cunoscute din presă. Cu acest prilej vreau însă să arăt că problema eliberării criminalilor de război germani am discutat-o şi înainte la Berlin, cînd eu şi cu tovarăşul Bulganin ne-am întors de la Geneva. Acum, după cum ştiţi, această problemă a fost rezolvată în mod pozitiv. În prezent, se desfăşoară o muncă de pregătire pentru eliberarea criminalilor de război germani şi trimiterea lor, în funcţie de domiciliu, în Republica Democrată Germană şi în Republica Federală Germană.

De aci concluzia: poate că întrebarea pe care ne-o puneţi ar trebui pusă în primul rînd reprezentantului guvernului japonez împuternicit să ducă tratative cu reprezentantul Uniunii Sovietice la Londra.

În ceea ce priveşte problemele care s-au dovedit litigioase în tratativele de la Londra, ele sînt în prezent suficient de clare, punctele de vedere au fost expuse şi ar trebui să se treacă deja la soluţionarea lor practică.

Problema criminalilor de război, foşti militari ai armatei japoneze, nu este o problemă de nerezolvat. Noi considerăm că de la terminarea războiului a trecut multă vreme şi criminalii de război condamnaţi pentru crimele lor au ispăşit deja o parte din pedeapsă. În prezent, s-ar putea manifesta generozitate, eliberînd aceşti oameni şi predîndu-i guvernului japonez pentru ca acesta să procedeze cu ei după cum crede de cuviinţă.

Noi nu ne călăuzim în această chestiune de un sentiment de răzbunare. Noi, oamenii de stat, trebuie să pornim mai ales nu de la trecut, ci de la viitor. Eliberarea înainte de termen a acestor oameni ar aduce bucurie familiilor şi rudelor lor. Eliberarea înainte de termen ar contribui la o mai bună înţelegere şi la o normalizare a relaţiilor dintre ţările noastre.

Noi considerăm că ar fi mai bine să rezolvăm concomitent următoarele probleme: lichidarea stării de război între U.R.S.S. şi Japonia, stabilirea de relaţii diplomatice şi eliberarea criminalilor de război.

Soluţionarea acestor probleme ar fi primită cu satisfacţie de poporul japonez. Acest act ar bucura şi pe oamenii sovietici. De aceea, n-ar trebui ca toate problemele să fie tratate în parte, ci ele trebuie să fie rezolvate împreună. Aceasta ar fi un dar frumos pentru popoarele japonez şi sovietic. Acesta este punctul nostru de vedere.

Masanobu Tudzi. Aş vrea să mă opresc asupra următoarei chestiuni. În prezent, de asemenea n-au fost încă eliberaţi 439 de criminali de război care îşi ispăşesc pedeapsa potrivit sentinţelor tribunalelor americane şi engleze. Atît guvernul japonez, cît şi poporul japonez aşteaptă să vadă care criminali de război vor fi eliberaţi mai înainte. Iar dorinţa mea fierbinte este ca criminalii de război care se află în Uniunea Sovietică să fie eliberaţi înaintea celor eliberaţi de Anglia şi S.U.A.

Hruşciov. Pot să vă asigur că criminalii de război aflaţi în Uniunea Sovietică vor fi eliberaţi relativ mai înainte decît vor fi eliberaţi criminalii de război care sînt condamnaţi de tribunalele S.U.A. şi Angliei. Acest lucru se explică în felul următor: relaţiile diplomatice ale Americii şi Angliei cu Japonia au fost stabilite din 1947. Noi nu avem încă asemenea relaţii cu dvs. De aceea, vă promitem ca de îndată ce va fi lichidată starea de război şi stabilite relaţii diplomatice normale, să eliberăm criminalii de război. Aceasta va fi deci cea mai rapidă eliberare în urma stabilirii de relaţii diplomatice.

Trebuie înţeleasă psihologia poporului nostru. Încă n-a fost lichidată starea de război dintre statele noastre, n-a fost încă încheiat tratatul de pace. N-au fost stabilite relaţii diplomatice, iar Uniunea Sovietică a şi eliberat criminali de război. Poporul nostru s-ar întreba cum se poate oare proceda astfel, mai ales în condiţiile cînd tocmai Uniunea Sovietică a propus lichidarea stării de război, încheierea tratatului de pace, stabilirea de relaţii diplomatice. Consider că toate acestea au importanţă. Din război a ieşit învingătoare Uniunea Sovietică. Acum, partea învinsă nu vrea să primească propunerea noastră; aceasta înseamnă că ea nutreşte anumite intenţii rele împotriva păcii noastre şi roagă să se elibereze criminalii de război care se află la noi pentru a-i folosi împotriva noastră. Acestea sînt cu totul lipsite de logică. Este ciudat să auzi formulîndu-se acuzaţia că noi n-am merge într-o întîmpinarea dorinţei poporului japonez. Dimpotrivă, noi mergem în întîmpinarea poporului japonez şi vrem să soluţionăm prieteneşte această problemă. Noi nu găsim însă reciprocitate din partea guvernului japonez.

Repet că sîntem gata ca după exemplul cu domnul Adenauer la care v-aţi referit, să rezolvăm problema şi cu reprezentanţii japonezi. Aceasta n-ar dura mai mult de 4—5 zile, dacă guvernul japonez va da dovadă de acelaşi interes şi aceeaşi dorinţă pe care le-a manifestat guvernul Republicii Federale Germane.

Hodzumi. Noi am înţeles foarte bine tot ce a spus domnul Hruşciov şi întorcîndu-ne în Japonia ne vom strădui să comunicăm aceasta poporului japonez.

Tahara. Poate că ar fi posibil ca pînă la eliberarea definitivă a criminalilor de război să se procedeze la fel cum a procedat guvernul australian, care a predat pe criminalii de război în locuri de detenţiune din Japonia.

Hruşciov. În general această nu este exclus. Trebuie însă luată în considerare declaraţia mea anterioară. În caz contrar rezultă că partea japoneză are intenţia să tărăgăneze lichidarea stării de război, stabilirea de relaţii diplomatice şi caută să prelungească criminalii de război înainte ca aceste acţiuni să fi fost îndeplinite. Oare punem noi obstacole care să fie în detrimentul poporului japonez şi care să fie greu de biruit? Noi nu considerăm necesar decît să ajungem la o înţelegere cu privire la lichidarea stării de război şi stabilirea de relaţii diplomatice. Statele noastre există şi dacă ele vor să coexiste şi să-şi stabilească în mod paşnic relaţiile, atunci această problemă nu este litigioasă. Trebuie întocmite şi semnate documentele corespunzătoare.

Hodzumi Tanaka. Din păcate, noi nu cunoaştem ce condiţii se pun pentru încetarea stării de război între Uniunea Sovietică şi Japonia. Noi nu le cunoaştem. Ar fi de dorit să se aducă o oarecare claritate în această problemă.

Hruşciov. Eu am expus în declaraţia mea problemele pe care le punem. Noi nu punem părţii japoneze nici un fel de alte probleme în afară de problemele lichidării stării de război, stabilirii de relaţii diplomatice şi schimb de ambasade. După aceea, sîntem gata să examinăm orice probleme care interesează partea japoneză, pe bază de reciprocitate.

Bulganin. Cine mai cere cuvîntul?

Membrii delegaţiei. Nu vom mai pune alte întrebări.

Hruşciov. A fost ridicată aici problema teritorială. În această problemă există o poziţie destul de precisă şi clară care a fost consemnată în acorduri şi documente cunoscute. Noi ne situăm ferm şi necondiţionat pe aceste poziţii. Noi am fi de părere că la tratative trebuie să se pornească de la aceste documente. Partea japoneză a ridicat la tratativele de la Londra problema insulelor Habomae şi Sikotan. Această problemă este de asemenea rezolvată în documentele la care m-am referit. Noi considerăm însă că aceste insule sînt atît de aproape de insulele japoneze, încît trebuie să se ţină seama de interesele statului japonez şi să se ţină seama de dezvoltarea relaţiilor noastre într-o direcţie prietenoasă.

De aceea, în legătură cu aceste insule, poate fi găsită o soluţie cu condiţia ca părţile să-şi înţeleagă reciproc interesele, adică dacă Japonia va manifesta la rîndul ei înţelegere faţă de problemele care se discută în prezent în cadrul tratativelor de la Londra. În ceea ce priveşte propunerile noastre, ele nu atentează în nici un caz la drepturile suverane ale poporului şi statului japonez, nu urmăresc nici un fel de avantaje materiale.

Acum, în ceea ce priveşte pescuitul, înţelegem interesul pe care îl au pentru Japonia problemele pescuitului. Aş dori însă să vă atrag atenţia asupra faptului că dvs. propuneţi rezolvarea problemelor pescuitului exclusiv în interesul statului japonez şi nu recunoaşteţi nici un principiu de reciprocitate. Dar noi sîntem oameni atît de mărinimoşi, încît ducem discuţii în această problemă. Aflîndu-se în situaţia noastră, o ţară capitalistă care a dus război cu alt stat şi a ieşit învingătoare, ar fi respins pur şi simplu tratativele. Noi sîntem însă un popor foarte răbdător şi perseverent. Credem în dreptatea noastră. De aceea, ascultăm cu răbdare şi dăm cu răbdare răspunsuri la această chestiune, călăuzindu-ne de dorinţa de a stabili relaţii de bună vecinătate. Noi ştim cît de importantă este rezolvarea acestor probleme pentru poporul japonez. Dar tărăgănarea problemei lichidării stării de război şi încheierii tratatului de pace, o spun sincer, nu este în interesul poporului japonez. Fapt este că noi putem aştepta la infinit lichidarea stării de război şi încheierea tratatului de pace. Doar aceasta nu ne aduce aproape nici un prejudiciu — nici politic, nici economic. Poporul japonez, suferă însă mari prejudicii. Se pune întrebarea, de ce căutăm atunci atît de energic să obţinem aceasta. În această problemă ne călăuzim de interesele slăbirii încordării internaţionale şi creării condiţiilor pentru coexistenţa paşnică prietenească cu statele care au o orînduire socială deosebită de a noastră. În încheiere, pot să repet că sîntem gata imediat după lichidarea stării de război şi încheierea tratatului de pace, să ducem tratative cu privire la pescuit şi să examinăm această problemă, ţinînd seama de interesele poporului japonez.

Conducătorii delegaţiei parlamentului japonez au pus problema comerţului. La aceasta am şi răspuns în mod indirect, a unei cînd am vorbit despre pescuit. Pot să adaug că socotim necesar să dezvoltăm pe toate căile comerţul cu toate ţările. Am dori să dezvoltăm comerţul şi cu Japonia. După poziţia ei geografică, Japonia este situată cel mai aproape de China, Coreea şi Uniunea Sovietică. Structura economiei japoneze este de aşa natură, încît ea ar putea foarte bine să-şi satisfacă nevoile dezvoltînd comerţul cu China, Coreea şi Uniunea Sovietică. Şi dacă în prezent nu există un comerţ normal, acesta se află în stare embrionară, acest lucru nu este în interesul poporului japonez. Iar nu noi sîntem vinovaţi că comerţul se află la un asemenea nivel. Dimpotrivă, dorim să punem capăt acestei situaţii a relaţiilor noastre comerciale.

În Japonia, cercurile de afaceri şi oamenii cu vederi progresiste care sînt conştienţi de perspectivele dezvoltării comerţului şi de avantajele lui pentru poporul japonez au adoptat de asemenea această poziţie. În Japonia, de exemplu, sînt dezvoltate construcţiile navale. Noi am putea să plasăm mari comenzi. Noi am putea să plasăm în Japonia şi alte comenzi. Din partea noastră, am putea să satisfacem cererea japoneză de ţiţei, benzină, cărbune, lemn şi de alte materiale de care are nevoie Japonia. Acest lucru îl înţeleg industriaşii japonezi şi poporul japonez. Comerţul însă nu se dezvoltă şi acest lucru aduce prejudicii în primul rînd Japoniei. Prin urmare, există anumite forţe care influenţează guvernul japonez. După cum se vede, guvernul japonez nu poate să învingă acţiunea acestor forţe şi de aceea menţine relaţiile comerciale cu Uniunea Sovietică, China populară şi Coreea în această situaţie. N-aş vrea să numesc cauzele concrete ale acestei situaţii pentru a nu da temeiuri să se spună că mă amestec în treburile dvs. interne. Cred că deputaţii din parlament se descurcă în această chestiune mai bine decît mine.

A fost făcută aici rugămintea să eliberăm o autorizaţie pentru vizitarea lagărului de criminali de război de la Habarovsk. Pur şi simplu nu sînt pregătit să răspund acum la această întrebare, deoarece nu cunosc amplasamentul lagărului de criminali de război. De aceea, tovarăşul Bulganin şi cu mine va trebui să întrebăm pe ministrul Afacerilor Interne. Vă făgăduim să studiem această chestiune şi dacă la Habarovsk se află criminali de război, ne vom strădui să satisfacem rugămintea dvs.

Am răspuns, se pare, la toate întrebările care au fost puse. Nu ştiu în ce măsură aceste răspunsuri vă satisfac, dar m-am străduit să vă fac să înţelegeţi just poziţiile noastre.

Kitamura. Domnul Hruşciov a vorbit cu sinceritate deplină şi noi am înţeles totul. Deoarece tratativele dintre reprezentanţii guvernului sovietic şi ai guvernului japonez continuă, am dori să evităm, pe măsura posibilităţilor, să atingem aici probleme concrete. Aş vrea doar să subliniez că dorinţa poporului japonez se reduce la aceea ca problema pescuitului şi problema teritorială să fie rezolvate înainte de normalizarea şi stabilirea de relaţii diplomatice. Dorinţa noastră se reduce la aceea ca toate problemele să fie rezolvate şi să-şi găsească oglindirea prin încheierea tratatului. Acestea sînt dificultăţi în tratative.

Înţelegem bine poziţia Uniunii Sovietice atît în problema teritorială, cît şi în problemele comerţului. Nu vrem să tragem aici nici un fel de concluzii, vorbim pur şi simplu despre aspiraţiile şi dorinţele poporului japonez. Am înţeles cu toţii la ce a făcut aluzie domnul Hruşciov în declaraţia sa.

În încheiere, aş vrea să mă refer la problema legăturilor culturale. Mi se pare că această problemă poate fi separată şi că un schimb de reprezentanţi ai artei şi sportului ar putea să contribuie la înţelegerea şi pentru încheierea tratatului de pace.

Nu se văd obstacole serioase în calea spre aceasta. Dacă s-ar studia temeinic divergenţele încă neaplanate care au loc la Londra între domnul Matsumoto şi ambasadorul nostru Malik, aş spune că aceste divergenţe sînt foarte neînsemnate. Este necesar numai ca guvernul japonez să manifeste dorinţa de a încheia cît mai grabnic acordul cu privire la normalizarea şi stabilirea de relaţii diplomatice.

Morisima. Toate cele spuse de domnul Kitamura caracterizează poziţia guvernului japonez faţă de tratative. Dar, în Japonia situaţia se deosebeşte întrucîtva de cea din Uniunea Sovietică. Acolo există o serie de partide politice, există partide care au adoptat acelaşi punct de vedere pe care l-a expus domnul Hruşciov. Partidul socialist din Japonia socoate că întregul popor japonez doreşte reglementarea cît mai grabnică a relaţiilor dintre Japonia şi Uniunea Sovietică. La înapoierea în Japonia, grupul socialist din delegaţia noastră va face guvernului o comunicare corespunzătoare. Am dori însă foarte mult să faceţi într-un fel oarecare aluzie la faptul că problema insulelor Habomae şi Sikotan, va fi rezolvată favorabil pentru Japonia, în aşa fel încît să avem posibilitate să sperăm că există o asemenea perspectivă.

Hruşciov. Fac o aluzie la aceasta. Şi încă în faţa unor martori cu atîta autoritate.

Morisima. Pentru mine, aceasta este cu totul suficient şi nu vreau să adîncesc mai mult această chestiune.

Hruşciov. Domnule Kitamura, aţi dori să fie rezolvate problemele pescuitului şi criminalilor de război înainte de încheierea tratatului de pace şi lichidarea stării de război?

Kitamura. Cred că întîrzierea în tratative este determinată probabil, de faptul că pentru guvernul japonez soluţionarea tuturor acestor probleme poate să provoace complicaţii. Am dori ca aceste probleme să fie rezolvate înainte de încheierea tratatului.

Hruşciov. Aceasta este o problemă de principiu. Pentru noi, soluţionarea acestei probleme, este o chestiune de prestigiu. Dacă cealaltă parte cu care purtăm tratative stăruie că trebuie rezolvate unele probleme sau altele înainte de încheierea tratatului, aceasta sună deja ca o cerere, ca un ultimatum, ca o condiţie precisă; şi dacă, chipurile, nu veţi accepta aceasta, nu vom semna tratatul cu privire la lichidarea stării de război şi încheierea păcii.

Putem oare să acceptăm asemenea condiţii? Acceptarea acestor condiţii arştirbi prestigiul nostru. Doar noi nu ridicăm probleme care să umilească într-un fel oarecare statul japonez, poporul japonez, şi să şubrezească prestigiul lor. De aceea, vă rugăm să ne înţelegeţi şi să ne răspundeţi cu reciprocitate.

Kitamura. Vă înţeleg bine, dar nu sînt membru al guvernului.

Hruşciov. Nici eu nu sînt membru al guvernului, sînt doar deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S. Deosebirea constă în faptul că atunci cînd fac o declaraţie ca deputat în Sovietul Suprem, sper să exprim punctul de vedere al preşedintelui Consiliului de Miniştri şi punctul de vedere al guvernului meu. La voi, după cum se vede, lucrurile stau altfel. Ţinem seama de aceasta.

Kitamura. Da, lucrurile stau altfel.

Hruşciov. Acum aş vrea să răspund la întrebarea pe care a pus-o în mod cu totul just domnul Kitamura — aceasta este problema legăturilor culturale. Sîntem pentru dezvoltarea legăturilor culturale ale poporului sovietic cu poporul japonez. Trimiterea de delegaţii, de reprezentanţi ai vieţii publice şi culturale, artişti, sportivi, schimbul de cărţi, filme, stabilirea contactului dintre instituţiile noastre ştiinţifice şi cele ale dvs. — există multe căi pe care putem dezvolta relaţiile noastre, spre binele popoarelor noastre.

Aş vrea să relev declaraţia reprezentantului partidului socialist, domnul Morisima. Sînt satisfăcut de declaraţia dvs. că punctul nostru de vedere găseşte o deplină înţelegere. Cred că întîlnirile dvs. cu oamenii sovietici, întîlnirea noastră de astăzi şi activitatea pe viitor în sensul apropierii şi înţelegerii reciproce dintre popoarele noastre sînt de natură să servească cauzei comune a luptei pentru pace şi întărirea relaţiilor de prietenie. Dar pentru aceasta trebuie să fie înlăturate obstacolele formale. Stăm de vorbă cu dvs. prieteneşte, dar ne aflăm în stare de război. Prin urmare, aceasta este o rămăşiţă a unui trecut de zece ani. Să lichidăm această formalitate, să stabilim pacea şi să întărim prin eforturi comune relaţiile de prietenie.

În încheierea convorbirii, vă rog să transmiteţi poporului japonez cele mai bune urări pentru dezvoltarea cu succes a economiei, culturii şi bunăstării materiale şi mai presus de toate, ceea ce aşteaptă şi la ce visează popoarele lumii, ca ele să nu trăiască o situaţie atît de tragică, ca cea prin care a trecut în acest război poporul japonez, atunci cînd deasupra oraşelor japoneze Hiroşima şi Nagasaki au explodat groaznicele bombe atomice.

Dorim ca între popoarele noastre să înflorească veşnic pacea şi relaţii bune, avantajoase pentru ambele popoare — cel japonez şi cel sovietic.

Bulganin. Sînteţi satisfăcuţi, domnilor, de răspunsurile tovarăşului Hruşciov la întrebările dvs.?

Membrii delegaţiei întrutotul.

Bulganin. Mă bucur foarte mult că lămuririle tovarăşului Hruşciov v-au satisfăcut întrutotul. Mă bucur deoarece toate cele spuse aici de tov. Hruşciov reprezintă punctul de vedere al guvernului sovietic şi eu, ca preşedinte al Consiliului de Miniştri, mă alătur pe deplin la toate cele spuse aici de tov. Hruşciov.

Tovarăşul Hruşciov a lămurit foarte bine poziţia noastră faţă de Japonia, poziţia noastră faţă de perspectivele încheierii tratatului de pace cu Japonia.

Foarte bine că aţi venit la noi. Vizita dvs. în Uniunea Sovietică va contribui la înţelegerea justă în Japonia a poziţiei noastre. Vă putem spune aici că Uniunea Sovietică este pentru normalizarea relaţiilor noastre şi pentru încheierea tratatului de pace.

Nu se văd obstacole serioase în calea spre aceasta. Dacă s-ar studia temeinic divergenţele încă neaplanate care au loc la Londra între domnul Matsumoto şi ambasadorul nostru Malik, aş spune că aceste divergenţe sînt foarte neînsemnate. Este necesar numai ca guvernul japonez să manifeste dorinţa de a încheia cît mai grabnic acordul cu privire la normalizarea şi stabilirea de relaţii diplomatice.

Hruşciov. Dacă ei nu vor, vom spune că vom aştepta, noi putem aştepta.

Bulganin. Sînt cu totul de acord cu această observaţie.

Transmiteţi poporului japonez în numele poporului sovietic şi guvernului sovietic că vrem să trăim în pace şi prietenie cu poporul japonez, să ducem tratative în condiţii reciproc avantajoase atît pentru poporul sovietic, cît şi pentru poporul japonez.

Folosindu-mă de prilejul întîlnirii cu dvs. vă rog să transmiteţi din partea guvernului sovietic şi poporului sovietic salutul nostru şi cele mai bune urări poporului japonez.

Delegaţia parlamentară japoneză a plecat la Pekin

IRKUTSK 24 (Agerpres). — TASS transmite: La 24 septembrie delegaţia de parlamentari japonezi în frunte cu Tokutaro Kitamura care a vizitat Uniunea Sovietică timp de trei săptămîni a părăsit oraşul Irkutsk plecînd pe calea aerului la Pekin.

O desmințire a Agenției TASS

MOSCOVA 24 (Agerpres). — TASS transmite: Agenţia Telegrafică vest-germană D.P.A. a dat publicităţii un comunicat în care se susţine că unităţile de trupe sovietice, care se aflau pînă acum în Austria, ar fi fost transferate în prezent de către comandamentul sovietic pe teritoriul Republicii Democrate Germane.

Agenţia TASS este împuternicită să declare că acest comunicat al agenţiei D.P.A. constituie o pură născocire. Trupele sovietice care se aflau în Austria au fost retrase în întregime în Uniunea Sovietică încă la 20 septembrie, adică cu mult înaintea termenului pe care Tratatul de Stat cu privire la restabilirea Austriei independente şi democrate îl prevede pentru retragerea trupelor celor patru puteri. Totodată se efectuează reducerea contingentelor militare ale U.R.S.S. cu efectivul trupelor retrase de pe teritoriul Austriei.

Comunicatul sus menţionat al agenţiei vest-germane urmăreşte probabil să inducă în eroare opinia publică a Germaniei şi a altor ţări prin născociri despre o pretinsă întărire a trupelor sovietice din Republica Democrată Germană, să camufleze faptele reale şi să încerce să justifice în faţa opiniei publice transferarea unor trupe străine din Austria pe teritoriul Italiei şi al Germaniei occidentale.

—o—

După tratativele sovieto-finlandeze

Telegrama adresată lui N. S. Hruşciov de U. Kekkonen

MOSCOVA, 24 (Agerpres). — TASS transmite telegrama adresată de Urho Kekkonen, primul ministru al Finlandei, lui N. S. Hruşciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S.

DOMNULUI N. S. HRUŞCIOV,
Moscova

Unul din cele mai plăcute momente ale vizitei noastre la Moscova au fost întîlnirile şi schimbul de păreri cu dvs., domnule prim-secretar. Înţelegerea aprofundată de către dvs. a intereselor vitale ale poporului finlandez mi-a produs o impresie deosebită.

Vă mulţumesc sincer pentru participarea dvs. activă la tratativele noastre care s-au încheiat cu atît succes, precum şi pentru toate celelalte dovezi ale bunăvoinţei dvs. faţă de poporul nostru.

URHO KEKKONEN

Helsinki, 20 septembrie 1955.

Comisie ministerială finlandeză pentru problemele transmiterii teritoriului Porkkala-Udd de către U.R.S.S., Finlandei

HELSINKI 24 (Agerpres). — TASS transmite: După cum anunţă ziarele, Consiliul de stat al Finlandei a înfiinţat o comisie de miniştri pentru problemele legate de transmiterea teritoriului Porkkala-Udd de către Uniunea Sovietică, Finlandei. Din comisie fac parte: Henriksson, ministrul Justiţiei (preşedintele comisiei), Kallokoski, ministrul agriculturii, Skog, ministrul Apărării, Leskinen, ministrul Afacerilor Interne, Miettunen, primul ministru al Căilor de Comunicaţie şi al Lucrărilor Publice.

Discursul primului ministru al Finlandei

HELSINKI 24 (Agerpres). — TASS transmite: La 23 septembrie a avut loc la Helsinki sub auspiciile organizaţiei districtuale din Nyland a Asociaţiei „Finlanda-Uniunea Sovietică" o adunare la care a luat cuvîntul primul ministru Kekkonen. Cea mai mare parte a cuvîntării sale a fost consacrată tratativelor sovieto-finlandeze de la Moscova. Kekkonen a relevat caracterul prietenesc al tratativelor, subliniind totodată marea însemnătate pe care o are pentru Finlanda restituirea teritoriului Porkkala-Udd. Cea mai mare parte a poporului nostru, a spus el, şi-a exprimat satisfacţia faţă de rezultatele tratativelor de la Moscova.

În legătură cu tratativele sovieto-finlandeze, Kekkonen a arătat că în Finlanda au avut loc discuţii vii asupra următoarei chestiuni: cui se datoreşte succesul politicii Finlandei faţă de Uniunea Sovietică? În această privinţă primul ministru a relevat rolul preşedintelui Paasikivi, subliniind că pături largi ale poporului sprijină „linia Paasikivi".

—o—

Autorităţile militare ale S. U. A. hotărîte să-şi extindă bazele militare din Japonia

PEKIN 24 (Agerpres). — China Nouă transmite: După cum anunţă ziarele din Tokio, Statele Unite au cerut „în termeni drastici" guvernului japonez să dea tot concursul autorităţilor americane de ocupaţie în vederea extinderii bazelor aeriene americane din Japonia. Americanii cer de asemenea guvernului Hatoyama să sporească forţele aeriene japoneze.

Aceste cereri au fost formulate de comandantul aviaţiei S.U.A. din Extremul Orient, Kuter, în cursul întrevederii pe care acesta a avut-o cu Sunada, directorul „Oficiului apărării naţionale" al Japoniei. Sunada a dat asigurări lui Kuter că guvernul japonez se va strădui să contribuie la înfăptuirea planului de lărgire a bazelor aeriene americane.

La o recentă şedinţă a Comitetului guvernamental de coordonare al Camerei Superioare, partidele de opoziţie au atacat vehement guvernul pentru faptul că favorizează lărgirea bazelor aeriene ale S.U.A. de pe teritoriul japonez. Hosey Ioşida, deputat din partea partidului socialist de stînga a declarat că opinia publică japoneză este împotriva lărgirii bazelor aeriene americane.

—o—

Declaraţiile lui Pietro Nenni înainte de plecarea în R.P. Chineză

ROMA 24 (Agerpres). — TASS transmite: La 22 septembrie, înainte de a pleca la Pekin, Pietro Nenni, secretarul general al Partidului Socialist Italian, a făcut o declaraţie unui corespondent al ziarului Paese Sera. El a spus că această călătorie a atras atenţia opiniei publice italiene în primul rînd pentru că ea are loc într-o situaţie internaţională nouă, care se caracterizează prin trecerea la o serioasă încercare de realizare a păcii... În aceste condiţii, a relevat Nenni, perspectivele politicii slăbirii încordării pun în mod obiectiv noi probleme şi sarcini în faţa „politicii externe stingace" a

A 10-A SESIUNE A ADUNĂRII GENERALE A O. N. U.

Pentru slăbirea continuă a încordării internaționale și dezvoltarea colaborării internaționale

Cuvîntarea rostită de V. M. Molotov în ședința din 23 septembrie

(Continuare din numărul trecut al ziarului nostru)

Noile propuneri sovietice cu privire la reducerea armamentelor și interzicerea armelor atomice și cu hidrogen reprezintă un mare pas înainte spre o apropiere continuă între pozițiile U.R.S.S și ale puterilor occidentale în problema dezarmării. Trebuie subliniat că într-o serie de probleme importante cuprinse în propunerile sovietice se ține seama de considerentele puterilor occidentale prezentate anterior Comisiei pentru dezarmare.

Guvernul sovietic a acceptat propunerea guvernelor țărilor occidentale într-o problemă ca stabilirea nivelului forțelor armate pentru cele cinci puteri, și anume — pentru Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii și Republica Populară Chineză 1.000.000 — 1.500.000 de oameni, pentru Franța și Marea Britanie cîte 650.000 de oameni. Un acord în această problemă ar duce imediat la o uriașă reducere a cheltuielilor militare. Acesta ar fi un pas foarte important spre încetarea cursei înarmărilor.

Faptul că Uniunea Sovietică a acceptat stabilirea nivelului limită propus de Anglia, Franța și S.U.A., pentru forțele armate ale celor cinci puteri lipsește de orice temei obiecțiunile formulate înainte împotriva interzicerii armei atomice sub pretextul că această armă ar compensa pretinsa „rămînere în urmă" a puterilor occidentale în domeniul armamentelor clasice și că arma atomică ar fi un mijloc pentru menținerea „echilibrului" între Vest și Est în domeniul armamentelor. Propunerea U.R.S.S. cu privire la nivelul forțelor armate ține seama în întregime de poziția puterilor occidentale în problema menționată și dă temei să se presupună că puterile occidentale, la rîndul lor se vor situa în problema armei atomice pe o poziție care să permită realizarea unui acord în această problemă.

Uniunea Sovietică a ținut seama și de propunerea anglo-franceză privitoare la data intrării în vigoare a interzicerii totale a folosirii armei nucleare și a excluderii acestei arme din armamentele statelor. În propunerea U.R.S.S., ca și în propunerea anglo-franceză, se prevede ca interzicerea totală a armei atomice și a armei cu hidrogen să intre în vigoare după reducerea armamentelor clasice și a forțelor armate cu 75% din cuantumul total al reducerilor.

Iar excluderea acestei arme din armamentele statelor și distrugerea ei trebuie să se facă concomitent cu reducerea armamentelor clasice cu ultimele 25 de procente din reducerea prevăzută.

Atribuind o însemnătate esențială organizării controlului asupra înfăptuirii măsurilor de dezarmare, Uniunea Sovietică prevede în propunerile sale să se acorde organelor de control drepturi și împuterniciri largi. Propunerea sovietică cu privire la stabilirea unor posturi de control pe bază de reciprocitate pe teritoriile statelor respective la nodurile de cale ferată și pe autostrăzi, pe principalele aerodromuri și în marile porturi maritime creează condiții necesare pentru instituirea unui control eficace și este deosebit de importantă pentru preîntîmpinarea agresiunii prin surprindere a unui stat împotriva altuia. Este îndeobște cunoscut că războiul modern cere concentrarea și desfășurarea unor mari forțe terestre, aeriene și maritime-militare. Propunerea cu privire la stabilirea unor posturi de control, subordonate unui organ internațional de control, prevede măsurile necesare de informare asupra acestei concentrări și oferă posibilitatea de a se preîntîmpina o agresiune prin surprindere. Crearea unor posturi de control pe căile ferate, pe autostrăzile principale, pe aerodromuri și în porturile maritime pentru supravegherea mișcării și regrupării forțelor armate ar exercita o mare influență pozitivă asupra întăririi încrederii între state și ar contribui astfel la micșorarea încordării internaționale.

Propunerea U.R.S.S din 10 mai deschide așa dar, calea pentru rezolvarea problemei foarte complicate a controlului internațional asupra reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice.

Guvernul sovietic a declarat totodată că este gata să studieze cu toată atenția și alte propuneri în această problemă importantă.

În această ordine de idei trebuie să ne referim la cunoscuta propunere făcută de președintele Eisenhower la conferința de la Geneva cu privire la schimbul de informații militare și luarea de fotografii din avion. Trebuie recunoscută importanța propunerilor prezentate de dl președinte. În ele noi vedem o dorință sinceră de a contribui la rezolvarea importantei probleme a controlului și inspecției internaționale. Tocmai de pe aceste poziții studiem noi această propunere și diferitele ei părți. În legătură cu aceasta ne interesează, firește, în ce măsură poate contribui această propunere la reducerea armamentelor și la rezolvarea problemei interzicerii armei atomice, adică în ce măsură contribuie ea la îndeplinirea sarcinii fundamentale — încetarea cursei înarmărilor și ușurarea grelei poveri care apasă pe umerii populației ca urmare a bugetelor militare exagerat de mari și a pregătirilor militare de tot felul. Este doar absolut limpede că popoarele așteaptă de la discutarea problemei dezarmării rezultate care să contribuie la consolidarea păcii, la înlăturarea primejdiei unui nou război și la ușurarea greutăților materiale ale populației, provocate de cursa înarmărilor. În legătură cu aceasta nu putem trece peste declarația făcută ieri de șeful delegației S.U.A. El a declarat că „limitarea armamentelor este de fapt irealizabilă". O asemenea declarație pune sub semnul întrebării lucrările Comisiei pentru dezarmare care a fost creată de Adunarea Generală.

La conferința de la Geneva, primul ministru al Franței, dl Faure, a propus reducerea bugetelor militare și crearea unui fond special pentru ajutorarea țărilor slab dezvoltate din punct de vedere economic pe seama reducerii bugetelor militare. Uniunea Sovietică examinează cu atenția cuvenită această propunere. Noi credem că mijloacele care ar putea fi obținute în urma reducerii bugetelor militare ar putea fi folosite atît pentru ușurarea poverii impozitelor ce apasă asupra popoarelor din statele respective cît și pentru acordarea de ajutor țărilor slab dezvoltate din punct de vedere economic.

Ținînd seama că orice pași întreprinși de state în direcția încetării cursei înarmărilor și reducerii armamentelor ar avea o deosebită însemnătate pozitivă pentru slăbirea continuă a încordării internaționale și întărirea încrederii între state, guvernul sovietic a adoptat hotărîrea de a reduce pînă la 15 decembrie 1955 efectivul forțelor armate sovietice cu 640.000 de oameni. Aceasta nu mai este o dorință și nici un proiect, ci un început practic de înfăptuire a sarcinii reducerii substanțiale a armamentelor și forțelor armate în ceea ce privește Uniunea Sovietică.

Delegația Sovietică își exprimă speranța că și celelalte puteri care dispun de forțe armate însemnate vor întreprinde la rîndul lor ca o manifestare a bunăvoinței măsuri îndreptate spre reducerea forțelor lor armate, fără să aștepte realizarea unui acord privind încheierea unei convenții internaționale corespunzătoare.

Tuturor le este cunoscut că existența bazelor militare pe teritorii străine constituie una din cauzele principale ale încordării internaționale.

În ceea ce privește Uniunea Sovietică, ea a avut pînă nu de mult doar două baze militare în afara frontierelor sale. Una din aceste baze era în Extremul Orient, la Port-Arthur și se afla sub conducerea comună a Uniunii Sovietice și Republicii Populare Chineze. Din inițiativa Uniunii Sovietice, la sfîrșitul anului trecut între U.R.S.S. și R.P. Chineză s-a încheiat un acord privind trecerea acestei baze militare comune sovieto-chineze în administrarea deplină a Republicii Populare Chineze. Acest acord a fost îndeplinit în primăvara anului 1955. În prezent Uniunea Sovietică nu are în Extremul Orient nici o bază militară în afara teritoriului său.

O altă bază militară a Uniunii Sovietice era pe teritoriul Finlandei, în regiunea Porkkala-Udd. Ea a fost creată potrivit tratatului de pace care a intrat în vigoare în 1947, pe o durată de 50 de ani. Potrivit acordului realizat foarte recent între Uniunea Sovietică și Finlanda, de asemenea din inițiativa Uniunii Sovietice, în viitorul apropiat va fi lichidată și această bază militară sovietică. Pînă la 1 ianuarie 1956 toate unitățile militare sovietice vor fi retrase de pe teritoriul Porkkala-Udd și acest teritoriu va trece în administrarea deplină a Finlandei.

Astfel din cele două baze militare pe care Uniunea Sovietică le avea în baza tratatelor corespunzătoare în afara frontierelor sale, una a și fost lichidată în urmă cu cîteva luni iar a doua și ultima va fi lichidată în decursul acestui an.

U.R.S.S nu va avea nici o bază militară pe teritoriul altor state. Guvernul sovietic a adoptat aceste măsuri în scopul îmbunătățirii continue a relațiilor internaționale și al întăririi încrederii între state.

Și în acest caz Uniunea Sovietică a trecut de la vorbe la fapte. Aceasta ne permite să ne adresăm guvernelor altor state și în special acelora care au baze militare numeroase pe teritorii străine pentru ca și ele să pășească pe calea lichidării lor. Nu încape îndoială că aceasta ar corespunde în cea mai mare măsură scopurilor încetării cursei înarmărilor, scopurilor întăririi încrederii între state și încetării „războiului rece".

III. Crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa și asigurarea păcii generale

Călăuzit de interesele menținerii păcii generale, guvernul sovietic a acordat și acordă o mare însemnătate asigurării securității în Europa. Experiența istoriei arată că războaiele cele mai pustiitoare printre care primul și al doilea război mondial au început în Europa. Aceasta înseamnă că asigurarea păcii în Europa ar avea o însemnătate hotărîtoare pentru menținerea păcii în întreaga lume.

Tocmai de aceea, guvernul sovietic a ridicat problema necesității creării unui sistem efectiv de securitate în Europa și a prezentat în acest scop spre examinare țărilor interesate propunerea corespunzătoare.

Această propunere prevede crearea în Europa, cu participarea Statelor Unite ale Americii, a unui sistem de securitate colectivă, bazat pe eforturile comune ale tuturor statelor europene indiferent de orînduirea lor socială și de stat.

Firește că Uniunea Sovietică este gata să examineze și alte propuneri îndreptate spre asigurarea securității în Europa.

Pentru a înlesni posibilitatea realizării acordului necesar în această problemă, la conferința de la Geneva guvernul sovietic a propus ca crearea unui sistem general european de securitate colectivă să fie împărțit în două etape.

În cursul primei perioade, statele participante la sistemul general european de securitate colectivă nu ar fi absolvite de obligațiile asumate de ele potrivit tratatelor și acordurilor existente în perioada creării respectivelor grupări politico-militare. Ele ar fi însă legate de obligația de a se abține de la folosirea forței armate și de a rezolva prin mijloace pașnice toate litigiile care s-ar putea ivi între ele. Nu este greu de înțeles că asumarea acestei obligații de către participanții la sistemul susmenționat de securitate corespunde sarcinii de a nu admite să se creeze în Europa o situație care ar putea să prezinte o primejdie pentru pace.

În cursul celei de a doua perioade, statele și-ar asuma în întregime obligațiile legate de sistemul de securitate colectivă în Europa. Totodată ar începe concomitent și pe de-a întregul de a mai fi în vigoare atît pactul nord-atlantic și „acordurile de la Paris", cît și tratatului de la Varșovia al cărui act statele încheiat ca răspuns la „acordurile de la Paris".

Noi am propus de asemenea ca în tratat să fie prevăzute consultările necesare între statele participante la securitatea colectivă ori de cîte ori, după părerea oricăruia din aceste state, s-ar ivi primejdia unei agresiuni armate în Europa împotriva unuia sau mai multor state semnatare ale tratatului, pentru a se lua măsurile efective necesare în vederea înlăturării acestei primejdii. Potrivit acestei propuneri, o agresiune armată împotriva unui stat sau a mai multor state participante la tratat din partea unui stat sau a unui grup de state ar fi considerată drept o agresiune împotriva tuturor semnatarilor lui.

Propunerea ca crearea unui sistem general european de securitate să fie înfăptuită nu deodată ci în două etape, a fost determinată de faptul că în prezent există grupări militare în Europa. Această propunere urmărește să înlesnească posibilitatea de a se birui dificultățile existente în calea spre un acord în problema importantă a securității europene care frămîntă profund toate popoarele din Europa și nu numai din Europa. Această propunere prevede însă o întărire a sistemului general european de securitate într-un termen anumit, astfel ca în a doua etapă a creării acestui sistem să fie lichidate grupările militare existente în Europa, asigurarea păcii și securității generale europene devenind o cauză a popoarelor europene.

Guvernul sovietic a examinat cu multă atenție considerentele care au fost formulate de participanții la conferința de la Geneva în problema securității europene, în special considerentele primului ministru al Marii Britanii, dl Eden, care sînt examinate acum în Comisia pentru dezarmare. El își exprimă speranța că pe baza propunerilor guvernului sovietic, precum și a considerentelor constructive în problemele securității europene care au fost formulate de către ceilalți participanți la Conferința de la Geneva se va găsi o rezolvare a acestei probleme importante care să corespundă intereselor vitale ale tuturor popoarelor europene.

Realizarea unui acord în această problemă ar schimba radical situația în Europa, care în decursul ultimilor ani s-a agravat tot mai mult.

Un rol deosebit în agravarea situației în Europa l-au jucat „acordurile de la Paris", încheiate anul acesta, care prevăd remilitarizarea Germaniei occidentale și atragerea ei în grupările militare ale cîtorva state occidentale ceea ce a creat totodată dificultăți serioase în calea refacerii unității Germaniei.

Crearea unui sistem general european de securitate ar contribui la crearea unor condiții mai favorabile pentru reglementarea problemei germane, inclusiv rezolvarea sarcinii refacerii unității Germaniei, întrucît rezolvarea acestei probleme nu poate fi despărțită de instaurarea unui sistem general european de securitate, nu poate fi despărțită de chestiunea: va fi oare Europa transformată în focarul potențial al unui nou război sau va deveni ea o fortăreață a păcii și securității popoarelor?

Se știe că la 13 septembrie, adică numai cu zece zile în urmă, între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană (Germania occidentală) a fost realizat un acord privind stabilirea de relații diplomatice normale. Acum U.R.S.S. va avea relații diplomatice și alte relații nu numai cu Republica Democrată Germană, ci și cu Republica Federală Germană. Aceasta va contribui la normalizarea relațiilor între state în toată Europa. Prin urmare, normalizarea relațiilor între U.R.S.S. și R. F. Germană, care a fost realizată recent va contribui la îmbunătățirea continuă a relațiilor între popoarele sovietic și german și va servi la întărirea păcii în Europa.

În această ordine de idei este necesar să ne referim și la noile acorduri încheiate în ultimele zile la Moscova între Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană. Aceste acorduri au drept scop dezvoltarea continuă a unei colaborări strînse și întărirea relațiilor de prietenie între Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană pe baza egalității în drepturi, a respectării reciproce a suveranității și a neamestecului în afacerile interne.

În ceea ce privește problema germană în întregul ei, din tot ce s-a spus reiese că în condițiile actuale ea își va găsi rezolvarea pe calea creării unui sistem general de securitate în Europa.

IV. Problemele nerezolvate în Extremul Orient și Asia

Atenția Adunării Generale nu poate să nu fie de asemenea atrasă de situația din Asia și Extremul Orient. Printre problemele internaționale care trebuie să fie rezolvate, problemele Asiei și Extremului Orient au un caracter deosebit de urgent.

În această ordine de idei trebuie înainte de toate să subliniem însemnătatea problemei Taivanului. Acest teritoriu din totdeauna chinez nu a fost încă reunificat cu Republica Populară Chineză, fapt care constituie un obstacol serios în calea normalizării situației generale din Extremul Orient.

Nu este necesar să vorbim pe larg despre cauza situației create în regiunea Taivanului, întrucît această cauză este bine cunoscută. Dacă vom aprecia cu luciditate situația nu vom putea să nu ajungem la concluzia că obstacolele care împiedică reunirea Taivanului ca și altor insule chineze de pe litoral cu Republica Populară Chineză trebuie să fie înlăturate și cu cît aceasta se va face mai repede cu atît va fi mai bine.

Trebuie să presupunem că toți acordăm importanță tratativelor chino-americane de la Geneva, care se desfășoară din inițiativa Republicii Populare Chineze. Să sperăm că aceste tratative își vor juca rolul pozitiv în normalizarea relațiilor între Statele Unite ale Americii și Republica Populară Chineză.

S-a mai vorbit aici de necesitatea de a se rezolva fără întîrziere problema restabilirii drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze în Organizația Națiunilor Unite. Am auzit și argumente neconvingătoare împotriva acestui lucru. Obiectează de fapt acei care ar vrea să vadă China așa cum a fost ea în trecut, cînd acolo stăpîneau după bunul plac anumite cercuri străine. Dar pe atunci poporul chinez nu era stăpîn în țara sa ci era asuprit. Este timpul să recunoaștem că aceste vremuri au apus pentru totdeauna, fapt ce poate numai bucura pe toți adepții libertății și independenței naționale a popoarelor.

Este semnificativ faptul că China și-a desfăcut liber aripile și a ieșit pe drumul larg și luminat de soare al progresului numai atunci cînd marele popor chinez a recunoscut drept conducător al său Partidul Comunist Chinez. Pe lîngă toate celelalte aceasta este și o bună ilustrație la problema despre care s-a mai vorbit aici — problema comunismului. Dar dacă tocmai din această cauză se va frîna și pe viitor restabilirea drepturilor Republicii Populare Chineze în O.N.U., acest lucru va submina atît autoritatea cît și munca atît de necesară Organizației Națiunilor Unite.

Noi nu putem uita nici faptul că deși războiul din Coreea a luat sfîrșit, problema coreeană nu este nici pe departe reglementată. Acest lucru înseamnă că statele interesate trebuie să depună eforturi pentru a găsi posibilități în vederea reglementării pașnice definitive a problemei coreene.

Stabilirea și dezvoltarea legăturilor între Coreea de nord și Coreea de sud, apropierea între ele în scopul încheierii în viitor a unui acord cu privire la restabilirea unității Coreei, ar avea în condițiile actuale o importanță primordială pentru reglementarea acestei probleme.

Trebuie subliniat că nu este pentru prima dată că guvernul Republicii Populare Democrate Coreene face propuneri concrete pentru stabilirea legăturilor de afaceri și culturale între Nord și Sud. Din păcate, guvernul Coreei de Sud are o altă poziție față de această problemă. El nu ascunde că este ocupat cu pregătirea unor acțiuni agresive împotriva Republicii Populare Democrate Coreene.

Firește că această poziție a guvernului sud-coreean nu poate să nu constituie o piedică serioasă în calea reglementării problemei coreene, fapt pe care nu putem să-l ignorăm.

N-a fost reglementată încă definitiv nici problema situației din Indochina. Acordurile de la Geneva cu privire la Vietnam, Laos și Cambodgia, care au dus la încetarea operațiunilor militare în Indochina, au trasat căile de reglementare a situației în această regiune pe baza recunoașterii drepturilor naționale, legitime, incontestabile, ale popoarelor acestor țări la o existență liberă și independentă. Principalele prevederi ale acordurilor de la Geneva cu privire la Vietnam, Laos și Cambodgia, se îndeplinesc în linii generale, deși nu fără întîrzieri. Trebuie însă să spunem că nu s-a făcut nici pe departe totul pentru rezolvarea cu succes a importantelor probleme politice care decurg din sus amintitele acorduri. După cum se știe, consultările prevăzute de acordurile de la Geneva în problema organizării alegerilor generale în Vietnam nu au început nici pînă în prezent. Aceste consultări sînt împiedicate în mod vădit de poziția autorităților din Vietnamul de Sud care se eschivează de la îndeplinirea acordurilor de la Geneva și care pînă în prezent refuză aceste consultări.

Sîntem îndreptățiți să așteptăm ca pentru îndeplinirea acordurilor de la Geneva cu privire la Indochina să fie luate măsurile necesare și să nu se admită subminarea consultărilor între reprezentanții autorităților Vietnamului de Nord și Vietnamului de Sud. Aceasta este necesar pentru ca la data fixată să se țină alegeri pe întregul Vietnam, ceea ce va da posibilitate de a unifica țara, restabilindu-se unitatea națională a Vietnamului.

Cele spuse despre situația din Asia și din Extremul Orient nu epuizează, firește, problemele care frămîntă popoarele din această zonă. Există destule alte probleme importante referitoare la menținerea păcii în această zonă și legate de lupta popoarelor ei pentru securitatea și independența lor națională.

Aceste probleme au fost examinate la conferința de la Bandung, la care au participat 29 de state din Asia și Africa și unde au avut un rol deosebit de important state ca Republica Populară Chineză, India, Indonezia. Convocarea conferinței de la Bandung este un mare eveniment istoric — mărturie a marii mișcări de care au fost cuprinse popoarele Orientului care luptă pentru independența lor națională, pentru pace și libertate. La această conferință au participat țări cu orînduiri de stat și sociale diferite. Deși cîtiva dintre participanții la conferință sînt deja atrași în diferite grupări militare străine de interesele lor naționale, conferința de la Bandung a ajuns la hotărîri unanime care au o mare însemnătate politică pentru întărirea păcii generale și pentru dezvoltarea mișcării de eliberare națională a popoarelor coloniale și dependente.

De cînd India și-a dobîndit independența și a intrat în rîndurile popoarelor libere însemnătatea Republicii India ca factor important pentru întărirea păcii crește tot mai mult. India depune o activitate importantă și tot mai intensă în problemele de o mare însemnătate pentru țările Asiei. După părerea delegației sovietice, declarația din 19 iulie a primului ministru al Indiei Nehru cu privire la necesitatea convocării unei conferințe de felul conferinței de la Geneva pentru examinarea problemelor privind Asia și Extremul Orient merită atenție și sprijin serios. După cum se știe, această propunere a d-lui Nehru a fost sprijinită de primul ministru al Birmaniei, dl U Nu, și de mulți oameni politici din țările Asiei.

Este necesar de asemenea să se sublinieze marea importanță a declarației făcută de premierul Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze, Ciu En-lai, la recenta sesiune a Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină, în care a fost sprijinită ideea convocării sus menționatei conferințe pentru examinarea problemelor Asiei și Extremului Orient și a fost exprimată speranța că țările din Asia și din zona Pacificului, inclusiv Statele Unite ale Americii, vor ajunge la un acord cu privire la încheierea unui Pact al păcii colective în această regiune. Popoarele Asiei sînt efectiv interesate într-un asemenea Pact al păcii colective în așa-numitul S.E.A.T.O. reprezintă o primejdie directă pentru securitatea popoarelor din Asia și Extremul Orient, o primejdie pentru independența lor națională.

Reglementarea problemelor nerezolvate în Asia și Extremul Orient ar avea o mare influență pozitivă asupra întregii conjuncturi internaționale.

V. Organizația Națiunilor Unite și sarcinile slăbirii continue a încordării internaționale

În condițiile actuale, Organizația Națiunilor Unite poartă o deosebită răspundere pentru slăbirea continuă a încordării în relațiile internaționale. Ea poate și trebuie să folosească toate posibilitățile existente pentru a contribui la asigurarea unei înțelegeri reciproce și colaborări mai bune între state.

Carta O.N.U. începe cu cuvintele că țările care fac parte din această organizație sînt ferm hotărîte să izbăvească generațiile viitoare de ororile războiului care de două ori în decursul vieții noastre a adus omenirii suferințe de nedescris.

Această Cartă a fost adoptată ținîndu-se seama de faptul că din Organizația Națiunilor Unite fac parte state cu orînduiri sociale diferite și că această Organizație Internațională trebuie să contribuie la dezvoltarea colaborării și la coexistența pașnică între ele.

Viabilitatea principiilor progresiste pe care se bazează Carta O.N.U. a fost confirmată în întregime de desfășurarea evenimentelor în deceniul care a trecut. Aceste principii corespund intereselor libertății și independenței naționale a popoarelor.

Ele servesc totodată cauza întăririi păcii și colaborării internaționale. Oricît de mari ar fi fost anumite lipsuri ale activității practice a O.N.U., țelurile și principiile Organizației Națiunilor Unite au cîștigat recunoașterea tuturor popoarelor care năzuiesc spre pace, libertate și progres.

La actuala sesiune, Adunarea Generală urmează să examineze problema convocării unei conferințe generale a statelor membre ale O.N.U., pentru examinarea problemei revizuirii Cartei.

Uniunea Sovietică este de părere că nu există motive pentru o revizuire a Cartei O.N.U. În actuala ei formă, Carta corespunde în întregime sarcinilor întăririi păcii generale și dezvoltării colaborării internaționale în domeniul politic-economic și în alte domenii. O revizuire a Cartei urmărind modificarea principiilor ei fundamentale, nu numai că nu ar contribui la întărirea încrederii în relațiile între state, dar, mai mult, ar face mai dificilă realizarea acestui scop.

Știm cu toții ce operă dificilă și complexă a fost elaborarea Cartei O.N.U. În legătură cu aceasta trebuie să ne amintim de numele președintelui Statelor Unite, Franklin Roosevelt, care a avut un rol remarcabil la punerea bazelor Organizației Națiunilor Unite.

În procesul pregătirii Cartei O.N.U., mai ales la conferința de la San Francisco din 1945, au fost necesare eforturi uriașe pentru a elabora o Cartă care să corespundă sarcinii fundamentale — menținerea păcii între popoare și care în același timp să fie acceptabilă pentru toate statele participante la această Organizație indiferent de diferențele dintre formele orînduirilor de stat și sociale ale țărilor membre ale O.N.U. Dacă apreciem în mod obiectiv situația nu putem să nu ajungem la concluzia că realizarea unui acord asupra diferitelor prevederi ale Cartei, care, după părerea unor state, necesită modificări acum, nu ar fi deloc mai ușor, ba ar fi poate chiar mai greu decît cu zece ani în urmă.

Nu Carta este vinovată că după crearea O.N.U., situația internațională nu s-a dezvoltat nici pe departe întotdeauna în conformitate cu țelurile și principiile acestei Carte. În condițiile existenței unei năzuințe reale a statelor membre ale O.N.U. spre întărirea colaborării internaționale și asigurarea securității popoarelor, Carta, în actuala ei formă, corespunde pe deplin cerințelor formulate față de ea.

Din considerentele menționate, guvernul sovietic nu consideră indicată convocarea unei conferințe internaționale pentru revizuirea Cartei. Problema nu este de a distruge Carta, ci de a obține coordonarea acțiunilor statelor, mai ales ale membrilor permanenți ai Consiliului de Securitate.

Acest lucru îl cer interesele asigurării succesului activității O.N.U. pentru menținerea și întărirea păcii. În legătură cu aceasta, guvernul sovietic consideră necesar să declare în mod categoric: este necesar ca în conformitate cu Carta, să se ridice rolul Consiliului de Securitate în O.N.U., avînd în vedere că în ultima vreme, acest organ nu lucrează în mod evident din plin, că el a fost nu odată ocolit în trecut atunci cînd era necesar ca tocmai Consiliul de Securitate să se ocupe de problemele importante legate de menținerea păcii. Este necesar ca Organizația Națiunilor Unite să devină o organizație internațională, care nu numai să nu încurajeze și să nu treacă cu vederea diferitele încercări de creare a unor grupări militare de state opuse unele altora, dar să contribuie activ la dezvoltarea unei colaborări internaționale multilaterale și a contactelor între statele din Apus și Răsărit, să contribuie la o reală întărire a păcii și securității internaționale.

Cu totul nesatisfăcător stau lucrurile în ceea ce privește admiterea de noi membri în Organizația Națiunilor Unite. O serie întreagă de state din Europa, Asia și Africa, deși doresc să intre în O.N.U. și deși corespund cerințelor formulate față de membrii O.N.U., se află totuși în afara acestei organizații internaționale, nu participă la lucrările ei. Această participare este împiedicată de discriminarea ce se practică față de unele state și asupra căreia unii continuă să stăruie aici cu încăpățînare. Trebuie să punem capăt acestei nedreptăți.

Uniunea Sovietică este pentru rezolvarea neîntîrziată a problemei admiterii de noi membri în O.N.U. Pornind de la aceasta, delegația sovietică declară că este gata să sprijine admiterea concomitentă în O.N.U. a celor 16 state care au înaintat cereri în această privință.

Sîntem convinși că o asemenea rezolvare a problemei admiterii de noi membri corespunde în întregime intereselor Organizației Națiunilor Unite. O rezolvare pozitivă a problemei admiterii altor 16 state în O.N.U. corespunde nu numai cererilor juste ale acestor state ci și intereselor întăririi păcii.

Domnilor delegați,

Pentru noi toți este limpede că popoarele lumii au primit cu mare satisfacție slăbirea încordării internaționale care s-a conturat. Evenimentele din ultima vreme, mai ales conferința de la Geneva a șefilor guvernelor, precum și prima conferință, care a avut loc la Bandung, a țărilor Asiei și Africii deschid mari posibilități în această privință. Datoria directă a Organizației Națiunilor Unite este de a contribui prin toate mijloacele la realizarea acestor țeluri nobile, de a contribui la lărgirea colaborării internaționale în toate domeniile: politic și economic, al culturii și științei.

Nu se poate trece cu vederea că și acum încă răsună voci în favoarea continuării „războiului rece". Și acum mai există anumite cercuri ale căror interese lacome și țeluri agresive alimentează planuri de creare și extindere a grupărilor militare în diferite părți ale globului pămîntesc. Ele propovăduiesc o politică de amenințare și presiune asupra altor state, împotrivindu-se pe toate căile reducerii bugetelor militare, a comenzilor militare și a pregătirilor militare. Se încearcă să se afirme chiar că conferința de la Geneva și rezultatele ei ar fi o urmare a politicii sus-menționate. Dar, după cum se spune, faptele sînt încăpățînate și faptele arată că nu zăngănitul armelor, nu amenințările, au asigurat rezultatul pozitiv al conferinței de la Geneva. Acest rezultat a oglindit voința de pace a popoarelor și năzuința tuturor participanților la conferință de a găsi un fel nou, mai coordonat, de rezolvare a problemelor internaționale care nu au fost încă rezolvate.

Conștiința necesității rezolvării problemelor internaționale arzătoare și căutarea unor căi pentru reglementarea lor, care să ducă nu la atîtarea „războiului rece" ci la întărirea încrederii între țări inclusiv în relațiile dintre oamenii de stat de la conducerea lor, iată ce a caracterizat conferința de la Geneva și acest lucru a dat rezultate pozitive.

Tocmai pe această cale trebuie să se meargă și de acum înainte pentru a se obține noi succese atît în cadrul apropiatelor tratative dintre state în problemele nereglementate cît și în problemele care se examinează la O.N.U. și care au o mare importanță pentru cauza păcii.

Numai în acest caz vor fi îndreptățite năzuințele popoarelor dornice de o viață pașnică și liniștită.

VI. Propunerea delegației Uniunii Sovietice

În încheiere, delegația sovietică prezintă spre examinare Adunării Generale următorul proiect de rezoluție:

CU PRIVIRE LA MĂSURILE PENTRU SLĂBIREA CONTINUĂ A ÎNCORDĂRII INTERNAȚIONALE ȘI DEZVOLTAREA COLABORĂRII INTERNAȚIONALE

ADUNAREA GENERALĂ constată cu satisfacție eforturile depuse — mai ales în ultima vreme — de state și îndreptate spre slăbirea încordării internaționale, întărirea încrederii reciproce și dezvoltarea colaborării între popoare. În această privință o deosebită însemnătate are conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri, conferința de la Bandung a țărilor Asiei și Africii precum și dezvoltarea contactelor între conducătorii de state.

ADUNAREA GENERALĂ cheamă guvernele să continue aceste eforturi în interesul întăririi păcii generale și securității păcii, pentru a obține îmbunătățirea continuă a relațiilor și întărirea încrederii între state.

ADUNAREA GENERALĂ atribuie o mare însemnătate examinării propunerilor făcute de state și îndreptate spre încetarea cursei înarmărilor și rezolvarea prin tratative a problemelor internaționale nereglementate — examinării propunerilor guvernului sovietic din 10 mai și 21 iulie a.c., în problemele reducerii armamentelor, interzicerii armelor atomice și înlăturării primejdiei unui nou război, a propunerii Statelor Unite ale Americii cu privire la planul general de traducere în viață a propunerilor de dezarmare, prezentate de președintele Statelor Unite din 21 iulie a.c., a propunerii Marii Britanii și a propunerii Franței, prezentate la Geneva, precum și a propunerilor corespunzătoare prezentate de alte state.

ADUNAREA GENERALĂ va examina aceste propuneri și alte eventuale propuneri considerînd că sarcinile sale principale sînt înlăturarea primejdiei unui nou război, asigurarea securității și a siguranței zilei de mîine, crearea de condiții pentru o viață pașnică și liniștită a popoarelor din întreaga lume.

Delegația U.R.S.S. își exprimă speranța că acest proiect de rezoluție se va bucura de sprijinul necesar din partea celorlalți participanți la Adunarea Generală și că, în linii generale, actuala sesiune va fi rodnică, se va desfășura în spiritul dezvoltării colaborării internaționale și al năzuinței spre întărirea păcii generale și a securității internaționale.

A 10-a sesiune a Adunării Generale a O. N. U.

Cuvîntarea rostită de J. F. Dulles
în şedinţa din 22 septembrie

(Continuare din numărul trecut al ziarului nostru)

Trecînd la problema limitării armamentelor, Dulles a amintit propunerea făcută de preşedintele Eisenhower la conferinţa de la Geneva, ca U.R.S.S. şi S.U.A. să-şi furnizeze reciproc informaţii asupra forţelor lor militare şi să dea posibilitatea de a se efectua cercetări aeriene reciproce nelimitate.

Din punct de vedere logic, a declarat Dulles, această propunere este simplă şi clară. O agresiune de amploare este neverosimilă dacă agresorul nu va avea avantajul surprizei şi speranţa de a da o lovitură care să fie nimicitoare prin faptul că este neaşteptată. Dar pregătirea oricărei agresiuni de asemenea proporţii gigantice ar putea fi cu greu ascunsă inspecţiei aeriene.

Desigur că inspecţia aeriană nu va descoperi totul şi nu va fi considerată în mod definitiv ca un sistem atotcuprinzător de inspecţie. Totuşi, inspecţia aeriană va descoperi suficient pentru ca un risc mai mare să fie exclus.

Ca atare, ea va deschide calea pentru noi acţiuni în direcţia inspecţiei şi dezarmării pe care noi toţi — şi eu includ aici cu hotărîre Statele Unite, — vrem să le vedem înfăptuite.

Experienţa îndelungată face evident faptul că atunci cînd există un sentiment de nesiguranţă şi atunci cînd înarmarea este prin urmare considerată necesară, limitarea armamentelor devine de fapt irealizabilă. Reducerea armamentelor va deveni posibilă atunci cînd teama va fi risipită şi cînd înarmarea va fi mai puţin necesară.

Sînt convins că dacă Statele Unite ar autoriza Uniunea Sovietică să efectueze sboruri asupra teritoriului lor şi dacă Uniunea Sovietică ar autoriza Statele Unite să efectueze sboruri asupra teritoriului ei, toţi ar simţi că aceste ţări au mers departe pentru a dovedi că nici una din ele nu are intenţii agresive împotriva celeilalte. Atunci — după cum a arătat preşedintele Eisenhower în discursul rostit la Geneva — ar fi mai uşor să se treacă la un sistem ştiinţific atotcuprinzător de inspecţie şi dezarmare.

Esenţa propunerii preşedintelui Eisenhower constă în aceea că chiar de la început se face ce este necesar să se facă pentru început, şi anume se face cu putinţă să se întreprindă acţiunile următoare.

Nădăjduiesc că părerea actuală Adunări generale va arăta limpede că un asemenea început trebuie să fie pe cît este posibil mai simplu şi mai rapid. Acest început poate fi făcut şi sînt convins că se va face un pas important înainte spre ţelul Cartei noastre — reducerea folosirii forţelor omeneşti şi resurselor economice mondiale pentru cauza înarmării.

Luna trecută, a spus în încheiere Dulles, s-au împlinit 10 ani de cînd au încetat luptele celui de al doilea război mondial.

În decursul acestui deceniu am trăit fără un nou război mondial. Aceasta este un fapt pentru care trebuie să fim foarte recunoscători. Dar nu a fost realizată o pace adevărată. Au existat războaie limitate; naţiuni libere au fost înrobite şi cotropite; au sporit înarmările şi s-au luat măsuri aspre faţă de cei care se considerau unul pe altul duşmani militari potenţiali.

Această perioadă poate fi acum încheiată. Sînt convins că şefii tuturor celor patru guverne care au fost la Geneva, au dorit un asemenea rezultat şi că fiecare şi-a adus contribuţia la aceasta. Ca rezultat al acestui fapt domneşte un spirit cu adevărat nou: există mai multă elasticitate şi mai puţină şubrezenie în relaţiile internaţionale.

Unii găsesc interesant să precizeze: care stat a cîştigat şi care a pierdut în urma acestei evoluţii a situaţiei.

Aş vrea să spun că dacă „spiritul Genevei" ar fi permanent, ar cîştiga lumea întreagă. Această conferinţă „la nivelul cel mai înalt", dacă este menită să fie o conferinţă istorică şi nu un episod, trebuie să inaugureze o eră de schimbări paşnice. Aceasta eră nu va fi o eră de linişte şi stagnare, în sensul ca statu-quo-ul cu numeroasele lui nedreptăţi să fie adoptat ca ceva permanent. Ea trebuie să fie o eră de schimbări şi va avea momentele ei de încordare. Popoarele şi guvernele vor renunţa însă la război şi la activitatea subversivă ca mijloace de a-şi atinge scopurile. Vor accepta o evoluţie firească în înfăptuirea năzuinţelor lor naţionale legitime. Vor dezvolta între ele largi legături economice. Vor respecta tot mai mult drepturile omului şi libertăţile fundamentale. Şi eforturile omului vor fi îndreptate spre tot ceea ce este constructiv şi bun.

Organizaţia Naţiunilor Unite va suferi şi ea schimbări. Dacă va exista bună voinţă şi încredere reciprocă, multe prevederi ale Cartei vor căpăta o nouă semnificaţie şi o nouă valoare.

Să depunem eforturi pentru ca viitorul deceniu să fie cunoscut ca deceniul tămăduitor al păcii adevărate.

Scrisoarea adresată de N. A. BULGANIN, preşedintele Consiliului de Miniştri al U. R. S. S., lui D. EISENHOWER, preşedintele Statelor Unite ale Americii

MOSCOVA 24 (Agerpres). — Agenţia TASS a transmis textul scrisorii lui N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., adresată lui D. Eisenhower, preşedintele Statelor Unite ale Americii.

Excelenţei sale

DWIGHT D. EISENHOWER
Preşedintele Statelor Unite ale Americii
Washington

Stimate domnule preşedinte!

Simt nevoia să am cu dvs. un schimb de păreri sincer şi deschis într-o problemă care a căpătat în momentul de faţă o deosebită importanţă. Mă refer la problema care se discută în prezent de reprezentanţii noştri în sub-comitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

În cursul întîlnirilor noastre memorabile de la Geneva am căzut de acord să conlucrăm pentru elaborarea unui sistem acceptabil de dezarmare. Cînd am aprobat directivele în această privinţă către miniştrii noştri ai Afacerilor Externe, m-am gîndit: S-a înfăptuit o operă mare, acum reprezentanţii ţărilor noastre, sprijinindu-se pe aceste directive şi ţinînd seama în activitatea lor de părerile şi propunerile formulate de şefii celor patru guverne la Geneva, pot şi trebuie să realizeze un progres sigur.

Eu şi colegii mei am crezut că reprezentanţii noştri chiar de la începutul activităţii lor vor consemna un acord general în problemele fundamentale în care punctele de vedere fie că coincid, fie că s-au apropiat considerabil. Mă refer în primul rînd la problema nivelurilor forţelor armate ale celor cinci mari puteri, problema termenelor intrării în vigoare a interzicerii armei atomice şi problema controlului internaţional. În felul acesta s-ar crea o bază trainică pentru munca pe viitor în cursul căreia s-ar putea preciza toate amănuntele unor acorduri necesare cu privire la elaborarea unui sistem acceptabil de dezarmare.

Totuşi primele săptămîni de lucru ale subcomitetului nu au dus deocamdată la acele rezultate pe care noi am fi în drept să le scontăm. Şi trebuie să spun deschis că întîrzierea se datorează într-o măsură considerabilă faptului că membrilor subcomitetului nu le este pînă în prezent cunoscută poziţia reprezentantului S.U.A. faţă de acele principii asupra cărora noi am avut toate temeiurile să considerăm că ne-am pus de acord. După cum se ştie, reprezentantul S.U.A. a lăsat cu totul deoparte problemele reducerii forţelor armate, a armamentelor şi interzicerii armei atomice, exprimîndu-şi dorinţa să discute în primul rînd şi mai ales propunerea dvs. cu privire la un schimb de informaţii militare între U.R.S.S. şi S.U.A., precum şi cu privire la fotografierea reciprocă din avion a teritoriilor celor două ţări. Astfel se creează impresia că el reduce întreaga problemă a dezarmării la aceste propuneri.

Cred că o asemenea abordare a problemei nu ar corespunde aspiraţiilor popoarelor, deşi îmi dau pe deplin seama de întreaga importanţă a propunerilor prezentate de dvs. la Geneva.

Întrucît însă eu şi colegii mei avem impresia amintită, consider de datoria mea să vă împărtăşesc încă odată dvs., stimate domnule preşedinte, unele considerente de ordin principial.

Considerăm că sarcina principală constă în prezent în a depune noi eforturi pentru a găsi căi care ar permite să urnim din punctul mort problema dezarmării, problemă ce are o importanţă vitală atît pentru popoarele U.R.S.S. şi S.U.A. cît şi pentru popoarele din întreaga lume.

În aceeaşi ordine de idei îngăduiţi-mi să mă ocup de propunerile formulate de dvs. la Geneva. Noi apreciem aceste propuneri ca o mărturie a năzuinţei dvs. sincere de a găsi o cale spre reglementarea importantei probleme a controlului şi inspecţiei internaţionale şi de a vă aduce contribuţia la eforturile comune îndreptate spre normalizarea relaţiilor internaţionale.

După întoarcerea de la Geneva, noi studiem în modul cel mai amănunţit propunerea Dumneavoastră din 21 iulie, pe care dl. Stassen a prezentat-o la 30 august în subcomitetul pentru dezarmare. În cursul acestei studieri s-au ridicat o serie de probleme asupra cărora aş vrea să vă exprim considerentele noastre.

În primul rînd — cu privire la prezentarea reciprocă de către Statele Unite ale Americii şi Uniunea Sovietică a unor informaţii privind forţele armate şi armamentele lor.

Din punct de vedere principial nu ridicăm obiecţiuni în legătură cu această propunere. După părerea mea, într-un anumit stadiu schimbul unor asemenea informaţii între state este necesar. Cel mai bine ar fi ca toate statele şi nu numai S.U.A. şi U.R.S.S. să prezinte asemenea informaţii Organului internaţional de control şi inspecţie asupra creării cărula trebuie să cădem de acord. Pentru ca să nu apară neînţelegeri, este evident că prezentarea informaţiilor asupra armamentelor trebuie să se refere la toate tipurile de armament — atît armamentul clasic, cît şi cel nuclear. Dacă aceste considerente sînt juste, va trebui să se discute cu atenţie cînd anume urmează să fie prezentate aceste informaţii complete asupra armamentelor statelor, în primul rînd asupra tuturor armamentelor statelor mari.

Se înţelege de la sine că prezentarea informaţiilor susmenţionate Organului internaţional de control îşi va căpăta însemnătatea numai în cazul cînd se va realiza o înţelegere privitoare la reducerea armamentelor şi înfăptuirea măsurilor îndreptate spre interzicerea armei atomice.

Cred că problema creării unui organ internaţional de control, care să corespundă sarcinilor dezarmării, trebuie examinată în legătură indisolubilă cu hotărîrile care vor fi adoptate în vederea înfăptuirii planului dezarmării treptate. Totodată trebuie avut în vedere că asigurarea unui schimb cu adevărat valoros de informaţii militare va fi cu atît mai reală cu cît se va întări mai mult încrederea reciprocă între state.

Vreau să-mi expun părerea şi în privinţa problemei fotografierilor din avion.

Nu mă îndoiesc că D-voastră, prezentînd propunerea privitoare la fotografierea reciprocă din avion a teritoriilor ţărilor noastre, v-aţi călăuzit de năzuinţa legitimă de a crea certitudinea că nici una din cele două ţări nu va fi supusă unei agresiuni din partea celeilalte.

Să fim, însă, sinceri pînă la capăt. În actuala situaţie internaţională ţările noastre nu sînt, în acţiunile lor, izolate. După cum se ştie Statele Unite ale Americii conduc grupări militare bine cunoscute în Apus şi în Răsărit, iar forţele lor armate sînt dislocate nu numai pe teritoriul american. Ele staţionează în Anglia, Germania occidentală, Italia, Franţa, Spania, Africa de nord, Grecia, Turcia şi într-o serie de ţări din Orientul Apropiat şi Mijlociu, în Japonia, în Taivan, în Filipine etc. La aceasta trebuie adăugat că forţele armate a numeroase state sînt legate organic de forţele armate ale S.U.A., aflîndu-se sub un comandament unic.

În aceste condiţii, Uniunea Sovietică la rîndul ei, s-a unit din punct de vedere militar, cu o serie de state aliate.

Se poate lesne constata că propunerea prezentată de D-voastră lasă cu totul în afara cîmpului vizual forţele armate şi instalaţiile militare aflate în afara frontierelor S.U.A. şi U.R.S.S. Or, este cu totul evident că efectuarea fotografierii din avion ar trebui extinsă asupra tuturor forţelor armate şi instalaţiilor militare aflate pe teritoriile statelor respective. Aceasta ridică o chestiune cu totul nouă: vor permite oare guvernele acestor state fotografierea din avion de către o aviaţie străină a teritoriului lor suveran?

Toate acestea arată că problema fotografierilor din avion nu este problema care, în condiţiile actuale ar contribui la un progres efectiv pe calea asigurării securităţii statelor şi înfăptuirii cu succes a dezarmării.

O asemenea concluzie se impune cu atît mai mult cu cît din propunerea Dvs. lipseşte din păcate orice menţiune în legătură cu necesitatea reducerii armamentelor şi interzicerii armei atomice.

De aceea este firesc că în prezent se ridică tot mai des întrebarea — ce reprezintă propunerea cu privire la fotografierile din avion şi la stringerea de informaţii pentru încetarea cursei înarmărilor? Dacă o asemenea propunere nu contribuie la încetarea cursei înarmărilor, aceasta înseamnă că ea nu înlătură primejdia unui nou război, nu uşurează povara care datorită acestui fapt apasă pe umerii popoarelor. Va corespunde oare propunerea respectivă celor ce aşteaptă de la noi populaţia statelor noastre şi a tuturor ţărilor?

În sfîrşit, nu se poate să nu ne gîndim şi la ceea ce s-ar întîmpla dacă noi ne-am ocupa de problemele fotografierii din avion şi schimbului de informaţii, fără să fi luat măsuri eficiente pentru reducerea armamentelor şi interzicerea armei atomice. Am temeri pe care nu pot să nu vi le împărtăşesc. Nu va duce oare o asemenea situaţie la slăbirea vigilenţei faţă de primejdia încă existentă de încălcare a păcii provocată de cursa înarmărilor?

Observaţiile expuse de mine nu înseamnă cîtuşi de puţin că noi nu putem ajunge la un acord în ceea ce priveşte aspectele importante ale problemei dezarmării. Aş vrea să vă atrag atenţia asupra faptului că există laturi deosebit de esenţiale ale acestei probleme faţă de care poziţiile noastre s-au apropiat într-atîta încît am putea consemna o anumită înţelegere.

Să luăm de pildă o problemă ca aceea privind stabilirea nivelurilor forţelor armate ale marilor puteri. Este unanim recunoscut că această problemă are o mare importanţă. După cum se ştie, iniţial ideea stabilirii nivelurilor la care trebuie să fie reduse forţele armate ale celor cinci mari, a fost formulată în anul 1952 de guvernul Dvs., împreună cu guvernele Marii Britanii şi Franţei. În interesul realizării unui acord general în această problemă extrem de importantă pentru cauza dezarmării am hotărît să luăm drept bază de discuţii această propunere comună a S.U.A., Angliei şi Franţei. Prin urmare, în această chestiune noi avem un punct de vedere comun. Ar fi foarte important să se consemneze această înţelegere pe care am realizat-o.

În ceea ce priveşte problema armei atomice, trebuie să se aibă în vedere că în prezent, cînd cele mai mari armate ale lumii sînt înzestrate cu asemenea mijloace de exterminare în masă cum sînt armele atomică şi cu hidrogen, nu se poate vorbi, de sigur, despre dezarmare fără a atinge această problemă importantă. De aceea noi am acordat întotdeauna o însemnătate primordială problemei interzicerii armei atomice. La discutarea acestei probleme, unul din obiectele esenţiale ale divergenţelor a fost chestiunea termenelor intrării în vigoare a interzicerii folosirii armei atomice. Străduindu-ne să apropiem poziţiile părţilor şi uşurînd şi grăbind astfel realizarea unei înţelegeri în această problemă, noi am acceptat termenele intrării în vigoare a interzicerii folosirii armei atomice pe care reprezentanţii Angliei şi Franţei le-au propus în Subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, la Londra, în aprilie a.c.

Cred că veţi fi de acord cu faptul că propunerea formulată de Anglia şi Franţa şi acceptată de Uniunea Sovietică privind chestiunea în ce etapă trebuie să intre în vigoare interzicerea folosirii armei atomice, corespunde intereselor noastre comune. Ar fi de dorit, — şi, după părerea mea, acest lucru este pe deplin realizabil. — să se cadă de acord şi asupra acestei chestiuni.

Mai departe, pare a fi oportun ca de pe acum să cădem de acord asupra înfăptuirii unei serii de măsuri urmărind împiedicarea unei agresiuni prin surprindere a unui stat împotriva altuia. Considerăm că aceasta ar corespunde intereselor menţinerii păcii şi securităţii popoarelor şi, în această privinţă, s-ar putea cădea de acord şi asupra formei corespunzătoare a controlului conform sarcinei menţionate.

D-voastră, d-le preşedinte, ca militar, ştiţi din proprie experienţă că războiul modern cere atragerea la operaţiunile militare a unor armate de milioane de oameni şi a unei uriaşe cantităţi de tehnică militară. În această ordine de idei capătă o uriaşă însemnătate punctele determinate în care poate avea loc concentrarea unor mari unităţi militare care vor fi înzestrate cu toată această tehnică militară. Sistemul de control propus de noi — instituirea de posturi de control în marile porturi, la nodurile de cale ferată, pe autostrăzi şi aerodroame — urmăreşte preîntîmpinarea unei concentrări primejdioase de trupe şi tehnică militară în mari proporţii şi înlăturarea în acest fel a posibilităţii unui atac prin surprindere al unei ţări împotriva alteia. Instituirea unor asemenea posturi ar constitui un pas important pe calea slăbirii încordării internaţionale şi a stabilirii încrederii între state.

După părerea mea, propunerea noastră privitoare la posturile de control are avantajul că oferă o garanţie precisă împotriva unui atac prin surprindere a unui stat împotriva altuia.

Cred că D-voastră veţi fi de acord cu faptul că propunerile prezentate de noi cu privire la nivelurile forţelor armate, termenele intrării în vigoare a interzicerii armei nucleare, precum şi instituirea unor posturi de control pot contribui la slăbirea încordării în relaţiile internaţionale şi la întărirea păcii. De aceea nu văd motive pentru care nu ne-am putea înţelege în ce priveşte realizarea unui acord asupra acestor probleme. O asemenea hotărîre comună a celor patru puteri ar avea o însemnătate uriaşă deoarece ar însufla în inimile milioanelor de oameni certitudinea că dezarmarea este pe deplin realizabilă şi că se fac paşi reali în această direcţie. Un acord în aceste probleme ar deschide calea spre reglementarea altor chestiuni legate de problema dezarmării. El ar contribui la consolidarea atmosferei de colaborare şi înţelegere reciprocă, a cărei bază a fost pusă de noi la Geneva, şi ar crea condiţii favorabile pentru traducerea în viaţă a unui program mai larg de dezarmare şi de control asupra dezarmării.

Expunîndu-mi considerentele, d-le preşedinte, am fost călăuzit de năzuinţa sinceră ca printr-un schimb deschis de păreri asupra problemei dezarmării să se realizeze o mai bună înţelegere reciprocă pentru a uşura adoptarea unor hotărîri de comun acord în această problemă de cea mai mare importanţă.

Întrucît rezolvarea acestor probleme depinde mai ales de cele patru mari puteri participante la Conferinţa de la Geneva, îmi permit să trimit copii ale prezentei scrisori d-lui Eden şi d-lui Faure, sperînd că D-voastră veţi înţelege în mod just acest lucru.

Sper să primesc în curînd din partea D-voastră considerentele asupra problemelor atinse în prezenta scrisoare.

Cu sinceră stimă
N. BULGANIN

MOSCOVA-KREMLIN
19 septembrie 1955

Aprobarea de către Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a acordului cu privire la stabilirea relaţiilor diplomatice între Uniunea Sovietică şi Republica Federală Germană

MOSCOVA 24 (Agerpres). — TASS transmite: Printr-un decret din 24 septembrie 1955, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a aprobat, la propunerea Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. acordul cu privire la stabilirea relaţiilor diplomatice între Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Republica Federală Germană, realizat la Moscova la 13 septembrie 1955, în timpul tratativelor dintre delegaţiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice şi Republicii Federale Germane.

R. P. Albania şi-a reînoit cererea de intrare în O. N. U.

TIRANA 24 (Agerpres). — A.T.A. transmite: Ziarele au publicat telegrama adresată de preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Albania, Mehmet Şehu, preşedintelui Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite, Jose Masa. În telegramă se spune:

Guvernul Republicii Populare Albania salută Adunarea Generală şi îi urează succes în muncă în interesul colaborării internaţionale şi al stabilirii de relaţii de prietenie între state, în interesul menţinerii şi consolidării păcii în întreaga lume.

Exprimînd năzuinţele profunde ale poporului albanez care a luptat cu abnegaţie împreună cu puterile aliate pentru victoria comună şi care construieşte astăzi în condiţii de pace o viaţă nouă, fericită, guvernul albanez, acţionînd în conformitate cu principiile Cartei O.N.U., a dus consecvent şi va duce şi de acum înainte în relaţiile sale cu alte state o politică de bună vecinătate, pace şi prietenie.

Guvernul Republicii Populare Albania declară din nou că este gata să îndeplinească toate obligaţiile care decurg din Carta O.N.U. Poporul albanez şi guvernul său speră că în actualele condiţii internaţionale, după succesul realizat la conferinţa de la Geneva a şefilor guvernelor celor patru mari puteri şi după celelalte evenimente internaţionale care au o mare însemnătate pentru slăbirea încordării internaţionale şi pentru îmbunătăţirea relaţiilor dintre state, Adunarea Generală va adopta o hotărîre cu privire la admiterea în Organizaţia Naţiunilor Unite a tuturor statelor iubitoare de pace, inclusiv a Republicii Populare Albania, ceea ce ar corespunde scopurilor Cartei de a transforma O.N.U. în centrul eforturilor depuse de naţiuni în vederea asigurării păcii, securităţii şi colaborării internaţionale.

Ambasadorul U.R.S.S. în Iugoslavia şi-a prezentat scrisorile de acreditare preşedintelui Tito

BELGRAD 24 (Agerpres). — TASS transmite: La 24 septembrie preşedintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, Josip Broz-Tito a primit pe ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al U.R.S.S. în Iugoslavia, N. P. Firiubin, care şi-a prezentat scrisorile de acreditare.

Ambasadorul a fost însoţit de F. O. Iariaznov, consilier al ambasadei, I. I. Krasiuk, reprezentantul comercial al U.R.S.S. în Iugoslavia, A. E. Maltşev şi N. K. Tuptin, prim secretari ai ambasadei U.R.S.S. precum şi de alţi reprezentanţi diplomatici ai ambasadei sovietice la Belgrad, care au fost prezentaţi preşedintelui Josip Broz-Tito.

La prezentarea scrisorilor de acreditare au fost de faţă V. Miciunovici, secretar de stat ad-interim pentru afacerile externe, I. Vilfan, secretar general al preşedintelui, şi Smodlaka, şeful Protocolului preşedintelui R.P.F. Iugoslavia.

După prezentarea scrisorilor de acreditare, Preşedintele J. Broz-Tito a avut cu N. P. Firiubin o convorbire la care au asistat V. Miciunovici, secretar de stat ad-interim pentru afacerile externe, şi I. Vilfan, secretar general al preşedintelui R.P.F. Iugoslavia.

Manifestaţii antiamericane în Cipru

NICOSIA 24 (Agerpres).

Sute de manifestanţi aparţinînd organizaţiilor greceşti au demonstrat sîmbătă seara pe străzile Famagustei, purtînd pancarte pe care era scris „Afară cu americanii din Grecia". O mulţime imensă masată pe trotuare aclama pe manifestanţi scandînd lozinci cerînd autodeterminarea Ciprului.

În cadrul măsurilor de represiune luate de autorităţile britanice tînărul cipriot Spiro Papuis în vîrstă de 18 ani a fost trimis în faţa Curţii Marţiale sub acuzaţia „de a fi încercat să răstoarne guvernul prin forţă".

Evenimentele din Argentina

BUENOS AIRES 24 (Agerpres). — Cîteva sute de susţinători ai fostului preşedinte Peron au defilat vineri după amiază pe străzile din centrul oraşului Rosario, spărgînd vitrinele magazinelor şi trăgînd focuri de armă. Poliţia şi armata au intervenit, trăgînd focuri de armă asupra manifestanţilor. Pentru a înăbuşi manifestaţia, armata a folosit care blindate. Au fost ucise 12 persoane, iar aproximativ alte 50 au fost rănite.

În localităţile Avellaneda şi Gerli, situate în apropiere de Buenos Aires, au avut loc de asemenea manifestaţii în favoarea lui Peron. Poliţia a intervenit pentru a risipi pe manifestanţi. Cîţiva dintre ei au fost arestaţi.

După reprimarea manifestanţilor, directorul securităţii naţionale din Argentina a transmis un comunicat radiodifuzat reamintind că forţele poliţieneşti au primit ordin să acţioneze pentru a împiedica dezordinele care s-ar produce.

Lupte de stradă între partizani şi adversari ai fostului preşedinte

BUENOS AIRES 24 (Agerpres).— Agenţia France Presse anunţă că la 23 septembrie a sosit la Buenos Aires, venind de la Cordoba, generalul Eduardo Lonardi, şeful guvernului provizoriu al Argentinei. Generalul Lonardi a depus jurămîntul de preşedinte al guvernului provizoriu în prezenţa cardinalului Copello, arhiepiscopul de Buenos Aires.

Corespondentul din Buenos Aires al agenţiei Associated Press anunţă de asemenea că, joi noaptea, guvernul provizoriu a ordonat arestarea tuturor susţinătorilor fostului preşedinte Peron din cadrul Congresului naţional al Argentinei. Corespondentul precizează că această măsură loveşte aproximativ 90% din membrii fostei adunări legislative argentiniene.

În noaptea de 22 spre 23 septembrie — relatează de asemenea corespondentul agenţiei Associated Press — la Buenos Aires au avut loc violente lupte de stradă între adversarii fostului preşedinte Peron şi partizanii acestuia. Localurile mai multor organizaţii ale partidului peronist au fost devastate.

Politica externă a noului guvern provizoriu

BUENOS AIRES 24 (Agerpres). — În ceea ce priveşte politica externă a actualului guvern provizoriu, agenţia Associated Press reproduce declaraţia majorului Eduardo, unul din adjutanţii actualului preşedinte Lonardi, care a declarat că noul guvern provizoriu al Argentinei doreşte să îmbunătăţească relaţiile ţării sale cu Statele Unite şi cu alte ţări.

★

BUENOS AIRES 24 (Agerpres).

Guvernele statelor Uruguay, Peru, Chile, Ecuador, precum şi guvernul Spaniei franchiste au recunoscut în mod oficial guvernul provizoriu argentinian. De asemenea această problemă se află în studiu la Departamentul de Stat al S.U.A.

Pe de altă parte, în Argentina continuă urmărirea susţinătorilor lui Peron. În ziua de 23 septembrie a fost arestat fostul ministru al comunicaţiilor Oscar Nicolini. Fostul ministru de externe, Jeronimo Remorino, a cerut azil politic ambasadei chiliene din Argentina.

Din Washington se anunţă că dr. Hipolite J. Paz, ambasadorul Argentinei în S.U.A., şi-a prezentat demisia.

In cîteva rînduri

● *Delegaţia parlamentară franceză care vizitează Uniunea Sovietică s-a întîlnit la 23 septembrie, în Marele Palat al Kremlinului, cu preşedintele Sovietului Naţionalităţilor, V. Latîş, şi cu membrii Comisiilor permanente ale Sovietului Suprem al U.R.S.S. În aceeaşi zi, parlamentarii francezi au organizat o conferinţă de presă pentru ziarişti sovietici şi străini, la care au luat cuvîntul Pierre Schneiter, şeful delegaţiei şi reprezentanţi ai tuturor grupurilor parlamentare care alcătuiesc delegaţia. (TASS).*

● *La 22 septembrie Ministerul Afacerilor Externe al R.P. Chineze a adresat însărcinatului cu afaceri al Angliei în R.P. Chineză, O'Neill, un mesaj în care se arată că R.P. Chineză s-a declarat de acord cu propunerea guvernului S.U.A. ca guvernul Angliei să sprijine pe americanii din China care doresc să se reîntoarcă în patrie, aşa cum s-a prevăzut în acordul încheiat între ambasadorii R.P. Chineze şi S.U.A. (China Nouă).*

● *La 23 septembrie a avut loc o şedinţă ordinară a Subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, care a fost prezidată de reprezentantul S.U.A. Stassen. Următoarea şedinţă a Subcomitetului va avea loc la 28 septembrie.*

● *Ministrul de externe englez Mc. Millan va sosi la New York, unde va participa la întrevederile separate ale miniştrilor de externe ai S.U.A., Angliei, Franţei şi Germaniei occidentale înaintea conferinţei miniştrilor de externe ai celor patru puteri, care va începe la 27 octombrie la Geneva. (France Presse).*

● *Generalul american Alfred Gruenther comandantul forţelor armate ale N.A.T.O., va părăsi la 25 septembrie Parisul, plecînd spre S.U.A., unde va avea o serie de întrevederi cu oficialităţile americane şi cu reprezentanţi ai cercurilor financiare. (France Presse).*

● *După cum relatează ziarele din Saigon, Ngo Dinh Diem a respins din nou consultările cu R. D. Vietnam în problema alegerilor generale aşa cum prevăd acordurile de la Geneva. (China Nouă).*

● *La Seul au început tratative între clica ţisinmanistă şi reprezentanţii guvernului american cu privire la ajutorul militar pe care S.U.A. îl acordă Coreei de sud. (China Nouă).*

● *Vineri noaptea a luat sfîrşit greva de 24 de ore declarată de membrii Federaţiei autonome a sindicatelor feroviarilor din Franţa. Această grevă a luat o mare amploare. Pe multe linii ale ţării circulaţia a fost complet întreruptă, iar pe restul liniilor trenurile au circulat cu mari încălcări al graficului. Circulaţia trenurilor pe liniile din suburbiile Parisului a fost întreruptă aproape în întregime. (Agerpres)*

Lucrările Conferinţei naţionale de tuberculoză au luat sfîrşit

Sîmbătă, în cea de a treia zi a Conferinţei naţionale de tuberculoză, a fost prezentat raportul nr. 5: „Organizarea preveniriî şi combaterii cavernei tuberculoase" de dr. Apostol Zoi, directorul Asistenţei medicale antituberculoase din Ministerul Sănătăţii, Dr. C. Butnaru, din partea C.C. al Sindicatelor muncitorilor sanitari din R.P.R., a expus referatul: „Lupta sindicatelor împotriva tuberculozei".

În cursul şedinţei de dimineaţă, conferinţa a ascultat comunicările făcute de dr. Urich Bauer (R. D. Germană): „Observaţii cu privire la vindecarea biologică a procesului tuberculos după dispariţia cavernei"; prof. dr. Li Yong Cin (R.P.D. Coreeană): „Experienţa asistenţei ftiziochirurgicale a bolnavilor de tuberculoză pulmonară în Coreea"; dr. Pavel Krakowka (R. P. Polonă): „Concepţiile Institutului de ftiziologie din Varşovia asupra chimioterapiei şi colapsoterapiei în tuberculoza pulmonară"; dr. Libuşe Podeştova (R. Cehoslovacă): „Situaţia actuală a chirurgiei pulmonare în R. Cehoslovacă".

Au avut loc apoi discuţii generale la care au luat parte oameni de ştiinţă, medici participanţi la conferinţă.

Concluziile conferinţei au fost prezentate de acad. prof. dr. M. Nasta.

Lucrările celei de a 7-a Conferinţe naţionale de tuberculoză au luat sfîrşit.

(Agerpres)

SPORT

Circuitul ciclist al R. P. R.

CLUJ, (de la trimisul nostru). — Etapa a şasea, desfăşurată pe distanţa Vatra Dornei-Cluj (211 km.) a fost cea mai dificilă din cele şase desfăşurate pînă acum. Drumul prost, pe alocuri în reparaţie, ploaia care a căzut şi urcuşul de pe dealul Măgura Calului au supus pe cicliştii la un efort înzecit. Caracteristic în această etapă este de arătat că s-au înregistrat aproape 100 de pene de cauciuc sau mecanice.

Primele cinci locuri în clasamentul etapei au fost ocupate de: 1) C. Dumitrescu 7h.01'28"; 2) Şt. Ştefu 7h.02'13"; 3) R. Klein 7h.02'23"; 4) I. Hora 7h.03'01"; 5) M. Ştefănescu 7h.03'01".

În clasamentul general individual primele cinci locuri sînt ocupate de: 1) C. Dumitrescu 27h.27'20"; 2) L. Zanoni la 13'10"; 3) I. Vasile la 18'17"; 4) Gh. Şerban la 19'59"; 5) Şt. Ştefu la 23'26".

Pe echipe etapa a fost cîştigată de C.C.A. I cu timpul de 21h.13'19". În clasamentul general pe echipe continuă să conducă C.C.A. I urmată de Metalul, care în această etapă a făcut un salt de la locul cinci la locul doi şi Dinamo I.

Azi se aleargă cea de a şaptea etapă Cluj-Oradea.

Întîlnirea internaţională de scrimă R.P.R.-Austria

Sîmbătă, în cea de a treia zi a întîlnirii internaţionale de scrimă dintre echipele R.P.R. şi Austriei, s-au desfăşurat întrecerile la proba individuală de sabie. Pentru finale s-au calificat 7 trăgători romîni şi unul austriac. Victoria a revenit reprezentantului ţării noastre Tiberiu Bartossy cu 7 victorii şi nici o înfrîngere. Locul doi a fost ocupat de austriacul Iosif Wanicek cu 5 victorii iar pe locul trei s-a clasat Cornel Pelmuş (R.P.R.) cu 5 victorii.

Cu această probă au luat sfîrşit întrecerile individuale ale întîlnirii. Toate cele trei probe masculine au fost cîştigate de reprezentanţii ţării noastre, în timp ce la proba de floretă femei, pe primul loc s-a clasat trăgătoarea austriacă Fritzie Fils, cu 6 victorii, după un meci de baraj cu reprezentanta noastră Maria Taitiş.

Astăzi se desfăşoară întrecerile ultimei zile a întîlnirii. (Agerpres).

Ştiri

● Sîmbătă a început la Zagreb un mare concurs internaţional de atletism la care participă sportivi din U.R.S.S., R.P.R., R. P. Bulgaria, Danemarca, Turcia şi R.P.F. Iugoslavia. Atleta sovietică Nina Otkalenco, şi-a doborît propriul record mondial în proba de 800 m plat, realizînd timpul de 2'05"4.

În proba de săritură în înălţime, atletul romîn Ion Soeter, a ocupat locul I, cu o performanţă de 1,95 m.

● Peste hotare se vor disputa astăzi patru importante întîlniri internaţionale de fotbal: **Budapesta:** U.R.S.S. — R.P. Ungară (meciul se transmite pe posturile noastre de radio începînd de la ora 16.30); **Praga:** R. Cehoslovacă — Belgia; **Belgrad:** R.P.F. Iugoslavia — R.F. Germană; **Moscova:** U.R.S.S. (B)—R.P. Ungară (B).

Programul concursului Pronosport nr. 39

Etapa din 2 octombrie 1955

I. R. Cehoslovacă (A) — R.P. Ungară (A)
II. R.P. Ungară (B) — R. Cehoslovacă (B)
III. Locomotiva Cluj — Met. Hunedoara
IV. Met. Baia Mare — Met. Cîmpia Turzii
V. Loc. Craiova — M. Uz. Trac. O. Stalin
VI. Met. S. Roşu Or. Stalin — Şt. Craiova
VII. Ştiinţa Iaşi — Avîntul Fălticeni
VIII. Metalul Arad — Metalul Oradea
IX. Flamura Roşie Burdujeni — Loc. Iaşi
X. Dinamo Galaţi — Flacăra Cîmpina
XI. Fl. Roşie Buhuşi — Fl. Roşie Bacău
XII. Progresul Sibiu — Locom. T.-Severin

Meciuri de rezervă:

A. Minerul Lupeni — Progresul Satu Mare.
B. Fl. Roşie Sf. Gheorghe — Met. Bucureşti.
C. Progresul Focşani — Locomotiva Galaţi.
D. Flacăra Mediaş — Flamura Roşie Cluj.

SPECTACOLE

TEATRE: *Naţional „I. L. Caragiale"* (sala Studio) 15: Ultima oră, 19,30: Platon Crecet; *Naţional „I. L. Caragiale"* (Grădina Boema) 20: Mielul turbat; *Tineretului* 19: Hoţii; *Muncitoresc C.F.R. Giuleşti* 19,30: Piatra din casă şi Chiriţa în provincie; *Ansamblul de estradă al R.P.R.* (Cal. Victoriei 174) 20: Cer cuvîntul; *Ansamblul de estradă al R.P.R.* (Teatrul de vară „I. V. Stalin") 20: Concert de muzică distractivă; *Teatrul Evreiesc de Stat* (Str. Mircea Vodă nr. 5) 20: Stele rătăcitoare; *Circul de Stat* 10—17—20,30: Arena curajului.

CINEMATOGRAFE: *Patria:* Hamlet; *Magheru, Înfrăţirea între popoare, Gh. Doja, Libertăţii:* Necunoscuta din taxi; *Republ